

naša luč

1995
december
10

iz korenin rastemo

piše L. B.

Jezusovo rojstvo

Božič je za veliko nočjo drugi največji krščanski praznik. Z Jezusovim rojstvom je Bog dokončno **stopil v svet** kot Bog in človek. Tudi to je bilo **dejanje Stvariteljeve ljubezni**, ki je svet tako ljubil, da je poslal svojega Sina, da bi vsak, ki vanj veruje, prejel večno življenje.

Sveto pismo samo na treh mestih izrecno omenja Kristusovo rojstvo v Betlehemu (Mt. 2,1; Lk 2,1; Jn 7,42). Zakaj samo trikrat? Zato, ker je rojstvo, gledano skozi oči evangelistov, bilo le majhen kamenček v vsem mozaiku Jezusovega delovanja. Takratna Cerkev je živela iz doživetja **Kristusove smrti na križu in vstajenja**. Prva Cerkev je verovala iz doživetja, ki je bilo sad Jezusovega življenja in delovanja, pa pa le splet posameznih dogodkov, ki lahko kaj hitro izgubijo svojo smiselnost, če jih ne povežemo v celoto. Od tod tudi toliko pozunanjenega blišča, ki velikokrat nima ničesar skupnega z vsebino praznovanja, je večkrat le balast, ki odgovarja stanju materializiranega duha. Od tod tudi današnje razumevanje božiča kot zgolj družinskega praznika, ki naj bi združil vse razseljene družine tega sveta.

čas rojstva

Še danes ne poznamo natančnega dneva Jezusovega rojstva. Kljub temu že od 6. stoletja naprej **delimo človeško zgodovino** na čas pred Kristusom in čas po njegovem rojstvu. Gotovo je, da je bil Jezus rojen pred smrtjo Heroda Velikega (leta 750 po rimskem štetju), to je leta 4 ali 6 pred Kristusom. Rodil se je v mestu Betlehem (hiša kruha), v borni staji, sredi preprostih pastirjev.

Po tedaj znanem svetu so verniki praznovali **čas Jezusovega rojstva** različno (sredi meseca maja, konec marca, začetek aprila...). Nekateri raziskovalci menijo, da je bil 25. december določen kot praznik rojstva že leta 275, in sicer kot odgovor na odredbo cesarja Avrelijana, ki je na 25. december zapovedal obvezno praznovanje rojstva nepremaganeega sonca "Natalis Solis Invicti". Kristjani so ga poimenovali "**Natalis Christi**", ki je edino sonce resnice tega sveta.

zapovedan praznik

Po zadnji prenovi cerkvenega koledarja je božič po pomenu takoj za veliko nočjo. Tako se bogoslužno leto deli na dve obdobji:

- **božično** (od prve adventne nedelje do praznika Jezusovega krsta)

- **velikonočno** (od prve postne nedelje do praznika sv. Trojice).

NASLOVNA FOTOGRAFIJA:
Zimski utrinek (foto: Franci Stele)

Božič spada med štiri zapovedane praznike, ki so gibljivi in jih kristjani ne obhajamo vedno na nedeljo (vsi sveti, sv. Rešnje telo in kri, Marijino vnebovzetje).

Na ta dan se po cerkvah obhaja sv. daritev trikrat: **ob polnoči** (angelska maša - evangelij o angelovem oznanjenju Kristusovega rojstva), **ob zori** (zorna ali pastirska maša - evangelij o pastirjih, ki so prišli počastit Kristusa) in **čez dan** (praznična ali velika maša - evangelij o Besedi, ki je človek postala).

praznovanje

Poznamo božično devetdnevno, ki dejansko traja 8 dni in je dejanje notranje in zunanje priprave posameznika na prihod Novorojenega.

Bližnja priprava pa se začne na sveti večer. Ko odzvoni avemarijo, se družina zbere k skupni molitvi rožnega venca, pokadi stanovanje, ga poškropi z blagoslovljeno vodo in prižge svečo, ki ponazarja prihod Novorojenega v svet teme.

veselite in radujte se

436676

Vsako leto decembra se kar nekako zgrozim ob misli kako čas hitro in neusmiljeno teče naprej, ne meneč se za naše želje in načrte, kako bomo naredili še to in ono. Po drugi strani pa je to mesec, ki je navkljub mrzlim zimskim dnevom notranje morda še najbolj "priljuden". Toliko pričakovanj in tihih želja:

- prihod sv. Miklavža
- Brezmadežno spočetje Device Marije
- začetek adventa
- božični večer
- dan samostojnosti naše mlade države

Kako veliki dogodki iz zgodovine odrešenja vsega človeštva in zgodovine našega malega naroda so združeni v tem mesecu.

Naša luč in vsi njeni sodelavci smo skupaj z vami prehodili pot celega leta, prihajali smo v vaše domove in mnogi ste nas sprejeli z odprtimi rokami, nam pošiljali svoja sporočila, da so lahko tudi drugi spoznali utrip vaše skupnosti. Ko kot urednik pogledam na prehojeno pot, moram priznati, da mi vaše sodelovanje, vaša goreča želja, da ostajate še naprej sinovi in hčere slovenskega naroda ter člani vesoljne Cerkve, daje novo upanje, da vse dosedanje delo tolikih generacij le ni bilo zaman. Zato bi se v tem mesecu posebnih milosti rad javno zahvalil:

- vsem Vam, ki ste ostali zvesti svoji izgovorjeni in pisani besedi;
- vsem znanim in neznanim duhovnikom, ki so delovali v Gospodovem vinogradu daleč od domače njive;
- vsem, ki ste nesebično delovali v vseh slovenskih organizacijah, ki so gojile duha slovenstva in odprtosti za vse dobro;
- vsem, ki ste sodelovali pri nastanku in urejanju Naše luči;
- vsem Vam skritim prijateljem, ki ste nas ves ta čas podpirali s svojo toplo besedo, z vašimi članki, s spodbudami ali zdravo kritiko;

vsem Vam želim v imenu vseh sodelavcev blagoslovljene božične skrivnosti in naj Vas Novorojeni napolni s tistim veselje, ki so ga imeli pastirji v tisti prečudoviti noči "Gloria in excelsis Deo..."

Miru in vse dobro v novem letu Vam želi
Ljubo Bekš

Glasilo Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi. Izdajatelj in založnik: DRUŽINA, SLO-61000 Ljubljana, p. p. 95. Glavni urednik: Janez Pucelj, Oberhausen, Nemčija; odgovorni urednik: Ljubo Bekš, 61000 Ljubljana.
Uprava: Cankarjevo nabrežje 3/I, 61000 Ljubljana, tel. 061/221-371; 12-56-441

UREDNIŠTVO:
Poljanska c. 2
61000 Ljubljana
tel.: 061/133-20-75
faks: 061/126-23-02

NAROČNINA
(v valuti zadevne dežele):
Slovenija 1500 SIT
Avstrija 200 ATS

Anglija 11 GBP
Belgija 690 BEC
Francija 106 FRF
Italija 24.000 ITL
Nizozemska 35 NLG
Nemčija 30 DEM
Švica 27 CHF
Švedska 130 SEK
Avstralija 26 AUD
Kanada 23 CAD
ZDA 20 USD

Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali pa direktno na upravo. Tolarski žiro račun: 50101 - 603 - 401025, DRUŽINA d.o.o., s pripisom za Našo luč, devizni račun: Nova Ljubljanska banka d.d.: 50100-620-133 900-27620-118911/5. Nove naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava. Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-147/94 z dne 23.2.1994 šteje Naša luč med proizvode, za katere se plačuje 5% prometni davek.
PRINTED IN SLOVENIA
Tisk: Tiskarna Ljudske pravice, Ljubljana.

Po tem znamenju ga boste spoznali...

“Oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudi. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Zveličar, ki je Kristus Gospod. Po tem znamenju ga boste spoznali: našli boste dete, povito v plenice in položeno v jaslí” (Lk 2, 10-12). To je osrednje sporočilo božičnega večera, ki je “sveti večer”, in božične noči, ki je “sveta, blažena noč”.

Z očmi vere zremo ZNAME-NJE - dete, v plenice povito in v jaslí položeno. Že 800 let prej je napovedal prerok Izaija: “Vsemo-gočni sam vam bo dal znamenje: devica bo spočela in rodila sina, ki ga bo imenovala Emanuel” (Iz 7,14).

Betlehemsko dete je ZNAME-NJE, da je Bog Emanuel, - Bog z nami, Bog s človekom. Na začetku našega stoletja (leta 1900) je francoski krščanski mislec in pesnik Leon Bloy zapisal: “Bog je odsoten. Ni ga v mestih ne na deželi ne v hribih... Ni ga v znanosti, umetnosti, politiki. Ni ga v vzgoji in morali... Bog je odsoten kakor nikoli v zgodovini. Človek je odslovil Stvarnika, ker si je sam naredil svoja nebesa; odslovil je Odrešenika, ker se hoče sam odrešiti. Boga je odslovil iz javnega življenja, iz družine, iz srca in vesti...”

Da, stoletje božje odsotnosti! Ni čudno, če ob koncu stoletja ugotavljamo, da je bilo in bo šlo v zgodovino kot krvavo stoletje. Toda Bog je tudi v tem stoletju Ema-

nuel - Bog z nami, Bog s človekom. Bog ni postal sistem ne ideologija ne ideja ne ekonomija ne politika ne oblast. Bog je postal človek in s tem razodel, da je človek za njim najvišja vrednota. Zato je upravičeno vzklíkníl sv. Leon Veliki: O človek, spoznaj in ohrani svoje dostojanstvo!

Betlehemsko dete je ZNAME-NJE življenja in novosti. Rojstvo otroka vse spremeni; v družini se vse pokaže v drugačni luči. Z otrokovim rojstvom se začne nekaj novega. Mož in žena postanega oče in mati; nista več sama. Tretji, četrti, morda peti član družine je tukaj. Otrok ima moč. S svojo ne-bogljénostjo razoroži vsakega odraslega človeka. Zaradi otroka marsikdo obišče družino, marsikdo pride k hiši, ki ga sicer ne bi bilo. Rojstvo otroka je v družini velika sprememba in novost.

Koliko večja novost in sprememba je bilo rojstvo betlehemskega otroka za ves svet, za družino vseh narodov! Vse se je spremenilo in postalo novo, tako novo, da so od tega dogodka na novo začeli šteti leta. Zgodovina se je razdelila na dva dela, na čas pred rojstvom in čas po njem. Vse se je pokazalo v drugačni luči.

On, novorojeni Odrešenik, je stalna novost za vse rodove in čase. Z njim se je začela pesem miru, sreče in veselja. “Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem.” V Betlehemu se je začelo novo neustavljivo gibanje, tolikokrat napadeno in vendar nikoli zatrto. Razodela se je ljubezen in dobrota

Boga do človeka, razodela se je moč uboštva.

Betlehemsko dete je ZNAME-NJE odrešenja. Nekdo je zapisal: Če bi ljudje potrebovali napredek, bi Bog poslal znanstvenika. Če bi potrebovali moč in oblast, bi poslal vojskovodjo ali politika. Če bi potrebovali imetje ali denar, bi poslal bogataša. Toda človek je potreboval ljubezen, usmiljenje, dobroto, odpuščanje, mir, zato je poslal Odrešenika, da bi ves svet odrešil, da bi ljudi spravil z Bogom in med seboj in tako ves svet naredil za svet bratov in sestra.

Ob teh mislih želim vsem bralcem NAŠE LUČI v domovini in zamejstvu: Blagoslovljene božične praznike! Novorojeni Odrešenik naj bo Emanuel - Bog z nami tudi v novem letu, da bo srečno, zdravo, mirno in veselo!

F. Kramberger
dr. Franc Kramberger
mariborski škof

pismo našega župnika

Zvone Podvinski
župnik v Skandinaviji

KAKO SE KALI ŠVEDSKO JEKLO

Sem nevreden duhovnik Katoliške cerkve, Matere, ki me je pred skoraj 40 leti pri krstu prerodila za božjega otroka in me sprejela pod svoje okrilje v župniji Pišce pri Brežicah, to je v Posavju oziroma na spodnjem Štajerskem. Pri krstu so me starši in bota zaupali varstvu sv. Antona Padovanskega in mi dali ime Zvone. Po svojih roditeljih in prvih vzgojiteljih pa še danes nosim ime Podvinski. Upam, da ne bom nikoli delal sramote svojemu krstnemu zavetniku, niti svojim staršem: Ivanu in blagopokojni mami Angeli ter še šestim bratom oziroma njihovim družinam.

Bogu hvala za enkratno in čudovito družino, kjer smo odrasčali v ljubezni staršev in dobrih ljudi v vasi ter župniji sv. nadangela Mihaela in pod varstvom Božje in naše matere Marije, ki na Svetih gorah bedi nad Posavjem in Kozjanskim. Prvo učenost so mi vlivali v glavo dobri učitelji na osnovni šoli v Globokem pri Brežicah. Vero pa so mi posredovali skrbni starši s pomočjo katehetov, ki so bili dobri družinski prijatelji. Teh lepih, brezskrbnih otroških let, ki smo jih preživel v veliki skromnosti (Bogu hvala za eno lepih čednosti, čeprav po besedah apostola Pavla znam živeti tudi v obilju), je bilo kmalu konec.

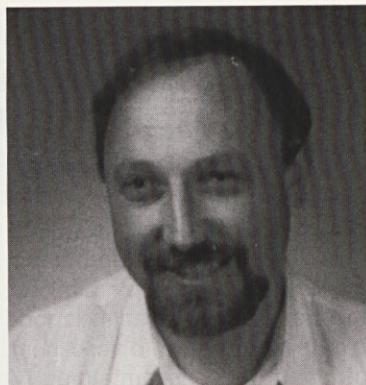
Prišel je čas odločitve, ta je v

meni rastla spontano, da pojdem v malo semenišče. Ob zgledu domačih duhovnikov, posebej ob blagem kaplanu in katehetu **g. Ivanu Pajku**, zdaj je arhidiakon v Slovenskih Konjicah, ni bilo težko narediti prvega koraka. Tudi družina me je podpirala. Maribor: lepota skupnega življenja, učenje na I. gimnaziji pa tudi druge odgovornosti v skupnosti, vse to je minilo, kot bi pihnil. Ko sem stopal iz razreda, kjer je bil usni del mature in mi je ena izmed profesorice čestitala, se mi je zdelo, kakor da sem včeraj prišel v Maribor in danes odhajam iz njega z zrelostnim spričevalom v žepu. Še danes dvomim, da sem bil že tedaj zrel za kakšne pomembne življenjske odločitve.

Sledile so **zaslužene počitnice**, ki pa mi jih je skrajšal poziv k vojakom. Škoda zabitega časa 15. mesecev, toda tudi to je bila božja volja in seveda priložnost za nove življenjske izkušnje. Tako so se uresničile Jezusove besede: Dajte Bogu, kar je božjega, in Titu ter njegovi JLA, kar je njegovega. Tam so me hoteli spraviti v Partijo, vendar jim to ni uspelo. Mislim sem si: Fant, bodi trden in ne pozabi, da te je Nekdo poklical že veliko prej in za drugačne reči, da služiš v vsej notranji svobodi Njegovemu večnemu in neminljivemu kraljestvu.

Ko sem prišel od vojakov, me je g. župnik takoj naslednji dan peljal v Ljubljano vpisat na Teološko fakulteto. Po nekaj kratkih dneh počitnic sem tri leta študiral v Ljubljani, nato v Slomškovem mestu - v Mariboru. O blaga leta skupnega dela ter življenja, kjer smo se pripravljali na duhovniški poklic, ki sem ga prejel po rokah škofa dr. Franca Krabergerja na Svetih gorah, skupaj s sošolcem Bernardom Geršakom.

Sledilo je novomašno slavlje v

Zvone Podvinski

krstni župniji in kaplanski mesti v Slovenski Bistrici ter Trbovljah. Ta lepa leta so pretekla neverjetno hitro. Kaplanska leta, pet jih je bilo, so se nadaljevala v šestletno župnikovanje pri Sv. Lovrencu na Pohorju. **Lepota župnije** in prijetni Pohorci ter lepo šestletno sodelovanje. Tedaj pa je napočil čas misijonarjenja med Slovenci na Švedskem oziroma po Skandinaviji. Zakaj "sem pobegnil" iz tako prijetnega in zavarovanega okolja, iz domovine v tujino? Bog sam ve najbolje.

Morda lahko na ta notranji klic le delno odgovorim. Od nekdanjega sem **želel iti v misijone**. In misijoni so tukaj, prav v Skandinaviji, kjer so protestantizem, liberalizem ter praktični materializem naredili svoje ter skoraj povsem razkristjanili nekdanjo krščansko Skandinavijo. Zakaj ravno v Skandinavijo, ko pa so tudi doma misijoni? Bog ve, zakaj. Morda pa je bilo znamenje to, ko sem leta 1978 v začetku avgusta v župniji na obrobju Dublina sedel v svoji sobi in začel jokati ob misli, da se mnogo naših ljudi še dolgo ne bo moglo vrniti v domovino, kamor bom sam lahko odpotoval čez dobra dva tedna. Morda je bil to pokazatelj prihodnjega **dela med rojaki**, tudi na Švedskem.

Nadaljevanje na strani 6

sveto pismo svetopisemska predzgodovina stopnjevanje greha

Poleg zgodbe o Adamu in Evi, ki sta umeščena še v poročilo o stvarjenju, so v sklopu biblične prazgodovine še znamenite zgodbe o Kajnu in Abelu, o vesoljnem potopu in babilonskem stolpu. V vseh teh zgodbah lahko opazimo stopnjevanje človeške krivde in uveljavljanje **človekove samovolje**. Pri vseh odlomkih je izpostavljeno bistvo ali narava človeške krivde. Šele v tej luči se potem kaže narava božjega odziva. Ta je najprej kazen, v končni fazi pa takšna ali drugačna oblika Božje prizanesljivosti.

kajn in abel

Zgodba o Kajnu in Abelu je sorazmerno kratka, imamo jo v 4. poglavju od 1. do 16. vrstice. Govori nam o bratomoru. Iz preprostega dejstva, da Bog ni sprejel Kajnove daritve tako, kakor je sprejel Abelovo, Kajn ubije svojega brata.

Glede na razvoj dogodkov, ki jih zgodba opisuje, je najbrž najverjetneje, da je vzrok bratomora Kajnova zavist. S stališča Svetega

pisma Kajnova zgodba v prvi vrsti govori o priložnosti, ki jo ima Kajn, da dokaže svoj pravi odnos do Boga in človeka. Kajn bi moral dokazati, da je potrpežljiv in da dopušča še kakšen drug prav, ne le svojega. Poznamo mnogo svetopisemskih besedil, v katerih so razne osebnosti v podobnem ali še hujšem položaju dokazale pravi odnos. Na primer Abraham, Job, David v začetnem obdobju in še mnogo drugih. Torišče v razmerju med človekom in Bogom je človeška **potrpežljivost**, čakanje, da Bog reši stvari po svoji modrosti, glede na to, kako se človek odziva na svoje življenjske dolžnosti.

Na bratomor se Bog odzove s kaznijo. Kajna prekolne in ga prežene iz dežele, kjer je izvršil bratomor. Toda prekletstvo ni dokončno. Kajnu je ohranjeno življenje, ki mu ga kljub krivdi ne sme nihče odvzeti. S tem mu je dana možnost sprave z Bogom in seboj. Dana mu je prihodnost, ki pa je odvisna predvsem od Kajna samega. **Kajnova izjava**, da je krivda prevelika, da bi jo bilo mogoče

Zgodba o Kajnu in Abelu predpostavlja že razvito civilizacijo, razvit kult, druge ljudi, ki bi mogli Kajna ubiti, in pleme, ki ga ščiti. Ne nanaša se torej na otroke prvih ljudi, temveč verjetno na prednike Kenejcev. Pisatelj je zgodbo le prenesel na začetke človeš-

tva, da je dobila splošen pomen, ki govori o tem, da se boj med ljudmi začne takrat, ko se ljudje odtuji-jo Bogu.

Iz zgodbe o človeški hudobiji, ki spravi na rob obupa samega Boga, v zgodbi o vesoljnem potopu pisatelj razvije nauk o

Mesto Marijinega obiskanja Elizabete

nositi, odraža, da se zaveda svoje krivde in da jo priznava. Brez zavesti in priznanja krivde pa nikjer v Bibliji ni zaslediti prave možnosti za **odpuščanje**. V tem priznanju je torej temelj, da Bog Kajna ne prepusti dokončnemu prekletstvu ali uničenju, temveč ga zavaruje z znamenjem, da bi ga nihče ne ubil.

vesoljni potop

Zgodba o vesoljnem potopu odraža zgodovinsko resničnost, zgodovinsko ozadje, in sicer pod dvema vidikoma. **Prvi vidik zgodovinske resničnosti** je sam vesoljni potop. Mnoge zgodbe starega Bližnjega vzhoda in tudi drugod poročajo o vesoljnem potopu, kar kaže, da je v pravadnini, morda pred deset ali več tisoč leti prišlo do vesoljnega potopa v Mezopotamiji. Za takratne pojme je bil potop vesoljni. Zgodba pa služi samo za izhodišče, da se izpostavijo nekatera temeljna teološka in moralna vprašanja. To pa se bistveno dotika drugega vidika godovinske resničnosti, in sicer da se vesoljni potop sklada s civilizacijo Mezopotamije. V Svetem pismu in

tudi v nekaterih drugih virih lahko zaznamo neke vrste stalnico glede presojanja mezopotamskih kultur. V vseh časih so bile označene negativno. Veljajo kot primer protibožje težnje, protibožjih sil.

Zgodba je ena najbolj znanih svetopisemskih pripovedi, ki pa sama posebi sploh ni tako zanimiva kakor njen sklep. Ves čas je na prizorišču Noe, o katerem je rečeno, da je bil pravičen. Med drugim se njegova pravičnost kaže na koncu potopa. V 8. poglavju (v vrsticah 20-21) je rečeno, da je Noe daroval od vseh čistih živali, kar očitno odraža njegovo hvaležnost za rešitev. Na to pa se navezuje **Božja reakcija**. Bogu je bila Noetova daritev všeč in izjavi, da potopa ne bo nikoli več. Ta izjava spada med najpomembnejše v Svetem pismu, saj odseva v stari in novi zavezi. Očitno je, da svetopisemski pisatelj to obljubo izpostavlja na temelju zgodovinskega doživetja. Vse do njegovih dni resnično potopa ni bilo več, pa tudi do danes lahko

rečemo, da potopa ni bilo. Svetopisemski pisatelji pa v takšnem godovinskem dejstvu vidijo temelj upanja za prihodnost. Človeštvo sicer znova in znova kaže protibožjo težnjo, kljub temu pa ga **Bog ne zavrže**, nasprotno, to človeštvo se celo množi. In v tem svetopisemski pisatelj vidijo dokaz, da je božja volja po prizanašanju mnogo močnejša, kakor je njegova zahteva po kazni.

babilonski stolp

Znamenita zgodba o babilonskem stolpu obsega samo deset vrstic. Zdi se, da pisatelj izhaja iz domneve, da je nekoč obstajala ena sama civilizacija, en sam jezik. Toda ta civilizacija je zlorabila svoje pristojnosti in si začela podrežati posameznike in narode za zgolj človeške ambicije. S tem se je pokazala protibožja težnja. Gre za **konflikt med človeškimi načrti in Božjim**. To se lepo odraža na začetku zgodbe v stavku, ki izhaja iz kolektivistične zavesti, in sicer zavesti visoke babilonske kulture in velesile. "Dajte, sezidajmo si mesto in stolp z vrhom do neba in si naredimo ime, da se ne razkropimo po vsej zemlji." Tukaj je izpostavljena namera, da si predstavniki visoke babilonske kulture naredijo ime, kar jasno kaže protibožjo težnjo. S tem se zgodba postavi na raven zgodbe Adama in Eve. Od vsega začetka prazgodovine se kaže človekova skušnjava, da bi bil tekmeč Bogu, ter s svojimi ambicioznimi načrti tekmuje z Božjim načrtom glede človeka kot posameznika in kot člana določenega naroda. Človeštvo kot celota ima svoj smisel samo, v kolikor se vključuje v ta osnovni božji načrt, ki velja za vsakega posameznika in vsake-

Božji pravičnosti in prizanesljivosti, katero Nova zaveza jemlje kot podobo poslednje sodbe.

V sklepu pripovedi o vesoljnem potopu se Bog odpove nadaljnjim korenitim posegom v človeštvo, kot je bil katastrofalni vesoljni potop, saj človeška pokvarjenost nikoli ne more pretehtati peščice pravičnih, na katerih sloni prihodnost človeštva.

Binkošti, prihod Svete ga Duha nad apostole, v moči katerega so jih razumeli vsi narodi, je nasprotni pol zgodbe o babilonskem stolpu. Kot je nekoč Bog zmešal jezike, da bi preprečil tiranijo človeške nadutosti, z binkoštni vzpostavi izgubljeno edinost ter oznanjanje njegove blagosti.

ga člana naroda. Očitno pa je, da človek v svoji ambicioznosti, ko postane nositelj oblasti, ni sposoben upoštevati Božjega načrta. Zgodba odraža enega najbolj temeljnih problemov vsega človeštva. To je napetost med kolektivistično težnjo, ki se kaže v nekaterih civilizacijah pod vodstvom nekaterih ambicioznih voditeljev, da si podredijo posameznike in narode za svoje ambiciozne načrte, in na drugi strani poslanstvom, ki ga določa Bog človeku kot posamezniku in članu določenega naroda.

Iztok Kržič

Betlehem - nasprotje dveh cerkva

nadaljevanje s strani 3

Pravijo, da je Skandinavija hladna. Res je, vendar so včasih temperature v Sloveniji še nižje. Hlad sta prinesla v te dežele protestantizem in materializem, ki mu podlegajo tudi katoličani. Doba 400 let je naredila svoje. Tisti evangelijski ogenj je bil zasut z goro pepela razkristjanjenja na vse mogoče načine. Kar je naredil komunizem na Vzhodu in na Balkanu, to je naredil liberalizem oziroma praktični materializem v severnem delu Evrope in na Zahodu.

Katoliška cerkev je zadnjih trideset let čedalje aktivnejša, saj ji je švedska država dovolila spet delovati. Na god sv. Brigitte, 7. oktobra, zavetnice Švedske, se je končala škofijska sinoda v Vadstena, kjer je sv. Brigita tudi pokopana. Naslov sinode je bil Iskanje katoliške identitete oziroma Na poti v Emavs. Ob koncu ter pomembnih sklepov za pastoralno, dobiva posinodalno obdobje nov naslov: **Nazaj v Jeruzalem** označujat Vstalega, kakor sta ga označevala učenca, ki sta Jezusa prepoznala po lomljenju kruha. Ob tem se mi poraja pomembno vprašanje za naš slovenski narod. Ali je naša identiteta še jasna oziroma ali se niso tudi mnogi naši ljudje izgubili v tej družbi. Le peščica izmed približno 4.700 Slovencev v tej deželi najde in potrjuje svojo identiteto: versko in narodno na srečanju pri sv. maši in zakramentih ter pri srečevanju v slovenskih družinah. Kje je tisti evangelijski ogenj naših katoličanov in njihovo odgovorno označevanje evangelija z besedo in življenjem sredi modernega poganstva? **Kje so apostoli** atomskega veka, ki bodo s pomočjo Sv. Duha razpihali "goro pepela", da bo mogel evangelij tudi na Švedskem bolj prenavljati druž-

bo, ki se je oddaljila od Boga? Zgodi se, da prevozim stotine kilometrov, pa ne pride noben Slovenec k sv. maši ali pa jih tudi v večjih skupnostih pride zelo malo. Imam občutek, da so naše skupnosti marsikje podobne nestalnemu aprilskemu vremenu.

Vem, da je težko **ohranjati svojo identiteto**: biti katoličan in biti Slovenec, biti zvest Bogu in domovini. Zvestoba nekaterih rojakov potrjuje, da to je mogoče. Treba je samo postaviti vrednote na pravo mesto in gre. Seveda zahteva to veliko truda in moči, toda vse to se bogato obrestuje že v tem življenju. Pozitivno izkustvo potrjuje, da je treba govoriti z otroki v materinem jeziku, saj se bodo jezika "druge domovine" hitro naučili ob branju, ob TV, v vrtcih in kasneje v šoli.

V mislih imam srečanje z eno izmed **pravih slovenskih družin**, kjer je mama tudi prava Norvežanka. Zgodilo se je, da sem bil po sveti maši povabljen na kosilo. Prijetno, sem si mislil. Družino bom lahko bolje spoznal in si jo vtisnil v spomin in srce. Po kosilu smo se pogovarjali v lepem slovenskem jeziku. Tudi mama je govorila tekoče gorenjski dialekt. Pa so otroci med pogovorom pripovedovali o svojih počitnicah pri starih starših na Norveškem. Kako tam, sem upadel z vprašanjem. In že je mama spregovorila, da so njeni starši tam doma. Pa mi radovednost ni dala miru, saj sem želel rebus rešiti do konca. In kako, da vi znate in govorite lep gorenjski dialekt? Mama je brž pohitela z odgovorom in mi pojasnila, da je bila nekaj časa v Sloveniji, na Bledu, kjer je spoznala jezik pa tudi dobrega moža, ob katerem je želela spoznati kolikor toliko edino pravo sredstvo dobrega sporazumevanja, to je jezik. In ker mi je bilo to izkustvo

podarjeno, ga vam, drage bralke in bralci, podarim naprej, da bi prišli do spoznanja in vrednotenja materinega jezika. Otroci v tej družini lepo govorijo slovensko, švedsko, norveško in angleško.

Čestitam njim in vsem, ki so se potrudili za temeljne vrednote za normalni razvoj naših otrok in za tisto, kar je najpomembnejše, za materin jezik, kot pravi naš katoliški pisatelj **g. Alojz Rebula**. Jezik je osnova, na kateri more otrok priti do spoznanja vrednot, iz katerih živijo njegovi starši, in do doživetja Boga, ki je edina prava sreča in zadnji cilj našega bivanja na zemlji.

"Enkrat si obljubil in izrekel svoj da Bogu, ko te je škof vprašal, vendar boš ta "da" moral ponavljati vsak dan, vsak trenutek v svojem duhovniškem življenju," mi je rekel moj dobri duhovniški brat **g. Franci Strašek**, župnik pri sv. Emi pri Podčetrtku, ko sem bil šele na začetku duhovniške poti. Res je. Res pa je tudi, da me na tej poti spremlja mnogo dobrih ljudi s svojo molitvijo in žrtvijo ter dobrimi deli. **Hvala vam**, vsi moji, in Bog vam bogato povrne tukaj in nekoč z večnim plačilom v nebesih. Obenem pa vse dobre ljudi prosim, da molite za vse nas, ki smo v duhovnih poklicih: za papeža, škofo in duhovnike ter za vse v redovnih in misijonskih poklicih in vse, ki kot laiki delajo v Cerkvi na Slovenskem in v svetu.

Lepo je biti duhovnik, če smemo biti srečni z vami in za vas, moji bratje in sestre v Kristusu. Lepo je ljubiti, če čutiš, da si ljubljen od Boga in človeka. Lahko je biti vesel in srečen, če čutiš in spoznaš...

Ljubimo Kristusa, Cerkev in domovino, da bomo nekoč smeli priti v večno domovino.

vaš Zvone Podvinski
duhovnik izpod zvezde Severnice

Slovenija

Moja dežela

na sploh

GOSPODARSTVO

Slovenski trgovci so zaskrbljeni, ker se jim zaradi odliva kupne moči iz Slovenije zmanjšuje promet. Slovenci, zlasti tisti ob meji, vse več kupujejo v tujini, medtem ko so Italijani in Hrvati nehali kupovati pri nas predraga živila. Trgovci so naredili analizo cen 27 živil, ta je pokazala, da so živila za več kot tretjino cenejša v Italiji, zgovoren je tudi primer piva (prodaja je padla za petino), saj je slovensko pivo v Italiji po 64,6 tolarja za pol litra, v Ljubljani pa enaka količina 102,6 tolarja. Trgovci predlagajo, naj bi pristojni organi poostriili nadzor na meji in naj bi stražili Slovence s carino, če bi nakup v tujini presegel dovoljeno količino.

JAVNOST O STRANKAH

Zadnje, "poskusne volitve Dela Stik" 2. novembra, ki se jih je udeležilo 781 od tisoč računalniško izbranih telefonskih naročnikov iz vse Slovenije, so dale sledeče izide: največ glasov bi pobrala LDS, čeprav se je glede na prejšnji mesec slabše odrezala. SDSS se z 10,9-odstotnim deležem glasov, za odstotek večjim kot prejšnji mesec, trdno drži drugega mesta. SKD in ZLSD; ki je bila prejšnji mesec tretja, sta mesti zamenjali, tako da je prva z domala dvema odstotkoma več glasov zdaj tretja, druga pa z dobrima dvema odstotkoma manj glasov peta. SLS je sicer dobila manj glasov kot prejšnji mesec, je pa s šestodstotnim deležem glasov obdržala solidno peto mesto. Manj glasov kot prejšnji me-

sec je med tokratnimi telefonskimi izbranci pobrala tudi Demokratska stranka, nekoliko več pa SNS in Zeleni Slovenije. Kaže pa, da je na račun vseh teh prebegov največ (5,3 odst. glasov več) pridobila stranka "ne vem", ki je pobrala kar 28,6 % glasov. Delež tistih, ki bi ne šli na volitve, če bi bile jutri, je ostal enak kot prejšnji mesec, delež tistih, ki ne zaupajo nobeni od sedanjih parlamentarnih strank, pa se je nekoliko zmanjšal.

JEDRSKA ELEKTRARNA KRŠKO

37 podpisanih poslancev državne zbornice, med katerimi so predstavniki vseh parlamentarnih strank razen SKD, je včeraj v skladu z določbami ustave in zakona o referendumu in ljudski iniciativi predsedniku DZ Jožetu Školču predložilo zahtevo za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma o zaprtju Jedske elektrarne Krško. Referendumsko vprašanje se glasi: Ste za to, da državni zbor RS sprejme zakon, da bo JEK zaprta najkasneje v desetih letih in izvedena njena dekomisija? V primeru, da bi se državljani izrekli za zaprtje, bi bil DZ obvezen sprejeti zakon o zaprtju in dekomisiji JEK, katerega predlog mu je bil včeraj predložen v obravnavo, je dejal Šešerko in dodal, da gre za nadstrankarsko idejo, katere namen je preiti z jedskega na varnejše in morebiti cenejše vire električne energije.

PESEM OB PAPEŽEVEM OBISKU

Žirija v sestavi predstavnikov vseh treh slovenskih škofij (Maksimilijan Feguš, Edo Škulj, Tomaž Faganel, Štefan Mavri in Lojze Kobal) je v torek, 17. oktobra, izbrala skladbo, ki jo bo-

Božični venček spletemo iz zimzelenega rastlinja, storžev in ga okrasimo s pentljami.

mo prepevali ob papeževem obisku. Avtor skladbe je prof. Damijan Močnik, ki poučuje na Škofijski klasični gimnaziji v Ljubljani. Skladba je narejena na besedilo Tisoč let je že minilo, ki ga je napisala Roža Gantar. Ta skladba, kakor tudi nekatere druge, ki so bile poslone na razpis, bodo objavljene v Cerkvenem glasbeniku in v posebni publikaciji.

POHIŠTVENI SEJEM

Na šestem pohištvenem sejmu na Gospodarskem razstavišču so strokovne komisije podelile priznanje in nagrade.

Na slovesnosti so podelili zlato diplomu za posebne dosežke pri oblikovanju podjetju Lip Bled za spalnico Viva (oblikovala jo je Silva Bassanese), drugo zlato diplomu je sprejela Svea Zagorje za kuhinjski program Ajda, avtorja Staneta Ocepka, tretjo diplomu pa je strokovna komisija namenila Tovarni pohištva Čepovan za pisarniško pohištvo, izdelala pa ga je skupina avtorjev. Priznanje za dobro oblikovan izdelek v tekočem letu (Kocka) je podelilo tudi Društvo oblikovalcev Slovenije, dobil pa jo je Branko Jurca za stol Anna, izdelan v tovarni Javor Pivka. Revija Naš dom je tradicionalno zlato plaketo za pohištvo, s katerim je mogoče najlepše in najbolj funkcionalno opremiti stanovanje, podelila Metalki Trgovini iz Ljubljane za pohištvo Fagus,

avtorice Petrice Pajmon. Posebna nagrada za najbolje predstavljeno šolo je tokrat pripadla Srednji lesarski šoli iz Nove Gorice.

TEOLOŠKI TEČAJ

Letošnji teološki tečaj (1967-1995) je letos že devetindvajsetič. Že iz tega podatka lahko sklepamo, da je bil od konca 60. let eden tistih dogodkov na Slovenskem, ki so bili v oporo drugače mislečim. Spodbujali so njihovo intelektualno zorenje in vzgajali čedalje širši krog mladih izobražencev za demokracijo. Z letošnjimi predavanji na teoloških fakultetah v Ljubljani in Mariboru se Skupnost katoliške mladine vključuje v skupna prizadevanja vse Evrope za večjo strpnost, v slovenskem okviru pa gre za uresničitev dela programa, ki ga je sprejel Slovenski odbor evropske mladinske kampanje proti rasizmu, ksenofobiji, antisemitizmu in netoleranci. Odbor sestavljajo predstavniki izvajalcev programa, to pa so: Mladinski svet Slovenije (MSS), mladinska združenja in organizacije, vladni predstavniki, posamezni strokovnjaki, verske skupnosti.

VARČNI SLOVENC

Ob svetovnem dnevu varčevanja se lahko pohvalimo tudi Slovenci, da

smo varčni. Konec avgusta so imeli prebivalci Slovenije v bankah za 455 milijard tolarjev prihrankov (za primerjavo: državni proračun za leto 1996 naj bi bil 570 milijard tolarjev), od teh je bilo deviznih vlog za 264 milijard tolarjev (od teh več kot polovica kratkoročno vezanih). Spomniti velja, da so imeli konec leta 1991 prebivalci Slovenije v bankah skupaj le za 73 milijard tolarjev prihrankov.

od tu in tam

BREŽICE

Zadnjo prireditev ob letošnjem prazniku občine Brežice je zaznamoval predvsem uspešen spust šestih starešin Slovenske vojske iz učnega centra Cerklje ob Krki. V soboto so se z raftingom podali na tridnevno pot po reki v Lescah pri Bledu in na cilj prišli v ponedeljek pri Čateških toplicah. S spustom po Savi so počastili brežiški praznik ter se spomnili odhoda zadnjega vojaka JLA iz Slovenije. Sicer pa so ob občinskem prazniku v Brežicah pripravili še več drugih slovesnosti.

KRANJ

V prostorih kranjskega doma upokoјencev na Cesti 1. maja 59 na Planini so odprli brezplačno zdravniško posvetovalnico, ki bo namenjena vsem Kranjčanom. O odprtju posvetovalnice so se dogovorili v kranjskem odboru stranke SKD, ki bo tudi financirala njeno delo.

Doktor Janez Remškar, podpredsednik omenjene stranke in direktor splošne bolnišnice Jesenice, je dejal, da z brezplačno posvetovalnico ne nameravajo širiti obstoječe zdravstvene mreže na Gorenjskem, ampak želi jo z njo dati Kranjčanom možnost, da se bodo z zdravnikom internistom lahko pogovorili o svojih težavah, kajti po Remškarjevem mnenju imajo zdravniki danes premalo časa za pogovor z bolnikom, kar tri četrtine bolnikov pa pride v bolnišnico zaradi psihosomatskih težav. "Čedalje bolj se zdravstveni delavci oddaljujejo od bolnika, premalo časa imamo za temeljit pogovor z njim, medicina pa postaja čedalje bolj zamotana in manj humana. Zato smo se odločili, da se z brezplačno posvetovalnico približamo ljudem z zdravstvenimi težavami in vseh starosti," je dejal dr. Remškar.

Kranjčani bodo lahko prišli v dom upokoјencev po brezplačen nasvet zdravnika internista vsak torek od 16. do 18. ure. Za obisk posvetovalnice se ne bo treba prej naročiti, le če bi bilo veliko ljudi, bi vpeljali naročanje, da bi se izognili gneči in ljudem ne bi bilo treba dolgo čakati. Premišlujejo tudi o tem, da bi k sodelovanju povabili še enega zdravnika.

LJUBLJANA

Kaže, da se v Sloveniji zaupanje v pravno državo krepi, saj javnost kljub precejšnji kritičnosti do dela policije in sodnih organov zvečine meni, da je Slovenija vendarle pravna država. Tako vsaj pravi zadnja anketa Dela Stik, opravljena 30. oktobra med 731 od 1.100 računalniško izbranih telefonskih naročnikov iz vse države.

Na vprašanje, ali je Slovenija pravna država, je pritrdilno odgovorilo

Slovenski izseljenski duhovniki, diakon, pastoralna delavca in urednik Naše luči na letošnjem srečanju v Berlinu

53,4 odstotka vprašanih, nikalno pa le še 34,8 odstotka. Pred več kot pol leta (ob koncu letošnjega marca) je bilo namreč razmerje obrnjeno. Res pa je, da je bil to čas, ko je javnost, ki se še ni utegnila pomiriti z izidom ustavne obtožbe zoper premiera Drnovška in interpelacijo zoper obrambnega ministra Kacina, znova vznemirjala interpelacija, tokrat zoper pravosodno ministrico Zupančičevo, ki jo je imel parlament prav tedaj na dnevnem redu.

LOG POD MANGRTOM

Prebivalci Loga pod Mangrtom so bili priče nenavadnemu pojavu, podiranju jugozahodne stene Mangrta. Proti zatrepu doline Koritnice je zgrmela tako velika količina skalovja, da se je Log pod Mangrtom zatresel, kot da bi bil potres.

Pod vrh gore so se dvignile ogromne količine kamnitega prahu, ki je, ko se je usedel, do pet centimetrov na debelo prekril Mangrtsko sedlo in pobočja pod njim. Mangrtski kamniti plaz je po sodbi domačinov neprimer- no večji od dveh zloglasnih plazov, ki sta se pred leti utrgala nad regionalno cesto po dolini Trente. Ob tem pojavu so se tudi vsega vajeni starejši Ložani zelo čudili, saj sončni dnevi letošnjega oktobra niso bili pravšnji čas za take pojave.

MEDANA

Ko je 1989. skupina šestih mladih zasebnih vinarjev v tem briškem kraju osnovala svojo zadrugo Brajda, je bil v Goriških brdih to prvi poskus skupnega nastopa vinogradnikov, ki so se odločili za lastno predelavo in vzgojo vrhunskega vina. Po šestih letih pa so, kot kaže, njihovi uspehi spodbudili še vrsto drugih medanskih vinogradnikov. Zdaj je zasebnih vinarjev (registriranih za prodajo vina) v Medani že 23; letošnje martinovanje je njihova prva skupna predstavitev.

Medana, za katero njeni prebivalci pravijo, da ni zgolj naključno rojstni kraj pesnika Alojza Gradnika, ima z zaselki Plešivo in Ceglo okrog 600 prebivalcev in okrog 300 hektarov vinogradov.

MENGŠ

Podjetje za kulturo, izobraževanje in rekreacijo Mi amigo je v svojih prostorih v Mengšu slovesno odprlo Center za mlajše odrasle, ki je prvi take vrste v Sloveniji. V njem naj bi iskali strokovno pomoč, znanje za poklice in tudi družbo vrstnikov najbolj ogroženi brezposelni, to so tisti med 15. in 26. letom starosti, ki so po navadi zapustili šolske klopi z neustrezno, vse- kakor pa preizkzo izobrazbo in imajo zato tudi manjše možnosti za zaposlitev.

POSTOJNA

Na rednem zasedanju generalnega sveta Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov (ZSKSS) v Postojni so se zavzeli za uveljavljanje nove usmeritve, namreč usmeritve dialoga. To pomeni, da naj skavtstvo vzgaja za svobodo in osebno odgovornost, v tem smislu pa je treba skavtstvo pojmovati tako, kot ga je zastavil ustanovitelj skavtskega gibanja Robert Baden-Powell. Torej kot sredstvo in ne le kot stvar, ki je sama sebi namen.

Slovensko skavtsko gibanje, ki ima blizu 2.000 članov, se povezuje tudi na mednarodni ravni. Slovenski skavti so člani Svetovne skavtske organizacije (WOSM), pred kratkem pa so bile še slovenske skavtinje sprejete v Sve-

tovno skavtsko dekleško organizacijo (WAGGGS). Tovrstno povezovanje pa ni samo kakšna obveznost več, ampak daje skavtstvu mednarodne razsežnosti, pa tudi možnost za vzgojo sprejemanja različnosti in medseboj- no duhovno bogatenje.

SEDRAŽ

V laški krajevni skupnosti Sedraž so slovesno odprli novo šolsko poslopje. Štirirazrednico, ki jo obiskuje 28 otrok, v njej domuje tudi vrtec, so izročili svojemu namenu, čeprav so z rednim poukom začeli septembra. Šola spada pod okrilje osnovne šole Antona Aškercarja v Rimskih Toplicah. V višje razrede se učenci iz Sedraža in okoli- ce vozijo s šolskim kombijem. Nalož- ba je stala približno 60 milijonov tolar-jev, denar pa je zagotovila laška obči- na.

SVETA GORA

Dom Kraljice Svetogorske se zelo počasi, a vendarle obnavlja.

Doslej so bili narejeni vsi načrti za celotno obnovo doma. Uresničili pa so naslednje: utrjeni so vsi stari zido- vi, narejeno je novo ostrešje in streha, betonirane so plošče v vseh etažah in pozidane vmesne stene med sobami. Potrebe so še velike. Več kot šestde-

Duhovniki so zapeli s slovenskoberlinskim oktetom

set oken in vrat, vsa infrastruktura (voda, elektrika, ogrevanje), ometi, beljenje, tlaki in podi, na koncu pa tudi vsa notranja oprema. Frančiškani, ki upravljajo dom, trkajo na dobra srca. Radi bi vas spomnili na Jezusove besede: "Nabirajte si zakladov, ki jih molj ali rja ne more uničiti!"

Vsako prvo soboto v mesecu darujejo za dobrotnike sveto mašo v baziliki in se jih vsak dan spominjajo v svojih molitvah.

TOLMIN

V novi tolminski občini, ta obsega 38.154 hektarjev, živi nekaj več kot 12.500 prebivalcev, sestavlja pa jo 22 krajevnih skupnosti.

Z upanjem, da delovanje krajevnih skupnosti ne bi zamrlo, bo občina iz svojega sicer majhnega proračuna razdelila po določenih merilih skupno 4 milijone tolarjev. Vsota dveh milijonov tolarjev bo razdeljena na enake dele med vse skupnosti, 30 odstotkov denarja bo razdeljeno glede na število prebivalcev v posamezni KS, 20 odstotkov pa glede na število naselij, ki skupnost sestavljajo.

Največ bo torej dobila tolminska KS, in sicer dobrih 548.000 tolarjev, s 114 tisočaki pa je na repu razpredelnice KS Gorenja Trebuša.

TRBOVLJE

Na Martinovo soboto ob 16. uri so se oglasili zvonovi v vseh cerkvah trboveljske župnije in naznanili 450-letnico trboveljske župnije. Tudi farna cerkev v Trbovljah nosi ime po te patronu. V nedeljo, 12. novembra, je deseto mašo daroval mariborski škof dr. Franc Kramberger. Po njej je bilo slavlje ob 450-letnici trboveljske župnije in blagoslovitev novega župnijskega doma pri župnijski cerkvi sv. Martina. Trboveljska župnija je z zbranim denarjem, tudi s pomočjo vernikov, sezidala na prostoru starih opuščenih hlevov pri starem župnišču nov župnijski dom. Zidava je trajala več let in ob 450-letnici trboveljske župnije je novi župnijski dom velika pridobitev.

Slovenski duhovniki iz Evrope v Berlinu

Slovenski duhovniki, diakoni in pastoralni delavci se srečajo vsako leto dvakrat, spomladi in jeseni; vsakokrat na drugem kraju.

Tokrat smo se srečali v Berlinu, in to prvič, sicer pa že 76-krat. Navadno je z nami tudi škof iz Slovenije. Tokrat gospoda škofa **Metoda Piriha** ni bilo, ker je odšel v Rim na srečanje s papežem. Zastopal ga je **dr. Janez Gril**, urednik Družine, ki nam je poročal o Cerkvi na Slovenskem in o pripravi slovenskega naroda na papežev obisk. Sv. oče bo obiskal Slovenijo 18. in 19. maja 1996. Iz Slovenije sta na srečanje prišla še gospod **Janez Rihar**, voditelj Rafaelove družbe, in urednik Naše luči, gospod **Ljubo Bekš**.

V zgodovini srečanj se je zgodilo prvič, da so duhovniki maševali skupaj s slovenskim občestvom v zdomstvu, in sicer v župniji sv. Elizabete. Slovenci v Berlinu so prvič videli toliko duhovnikov skupaj na enem kraju. Bogoslužje je vodil gospod **Bogdan Saksida** iz Mannheima. Takole nas je nagoovoril: "...in oznanjajte: približalo se vam je božje kraljestvo" (Lk 10,9). S tem naročilom smo se tudi duhovniki razkropili med vas, dragi rojaki, po vsej zahodni Evropi. Kljub pogosto drugačnemu videzu našega dela med vami in čisto drugačnim pričakovanjem z vaše strani je to naročilo temelj našega poslanstva. Oznanjati, da je kraljestvo resnice, dobrote, pravičnosti in miru, predvsem pa nezlomljive vere, trdnega upanja in vseobsegajoče ljubezni že tu med nami tudi sredi tega razkristjanjenja sveta. Verujemo namreč v živega Boga, ki je začetnik, temelj in vzrok vsega oznanjevanja,

saj živi med nami, z nami in v nas ter daje smisel vsej človeški zgodovini.

Poslal jih je pred seboj, kamor je hotel sam priti (Lk 10,1). In ko gar Jezus pošilja, temu daje tudi svojo moč. Vsak, kdor je bil krščen, je to moč prejel, samo sodelovati je treba z Njim. V Cerkvi ni pasivnih statistik, vsi so aktivni oznanjevalci, duhovniki in verniki! Pričevalci krščanskega optimizma, katerega porok je Bog sam."

Po maši je bilo prijetno srečanje z berlinskimi Slovenci v njihovih prostorih ob kozarcu vina in bograča, ki ga je skuhala **Irena Oblak**.

V Berlinu smo izvolili novo vodstvo Zveze slovenskih duhovnikov, diaconov in pastoralnih delavcev. Predsednik je ostal **gospod Janez Pucelj** iz Oberhausna, tajništvo je prevzel **gospod Jožko Bucik** iz Augsburga, blagajnik pa je postal **gospod Stanko Gajšek** iz Ingolstadta.

V petek, 20. oktobra, so se duhovniki poslovili, odšli vsak na svojo faro po Evropi. Želimo jim vztrajnosti pri delu, srečno vožnjo po evropskih cestah in božji blagoslov pri njihovem delu.

Martin Horvat

vrenje v slovenskem kotlu

SSK - KONFERENCA ZA SLOVENIJO O POBUDI ZA REFERENDUM ODLOČNO PROTI!

Ljubljana - Danijel Starman, predsednik Svetovnega slovenskega kongresa - Konference za Slovenijo, je na včerajšnji tiskovni konferenci izrazil odločen protest proti pobudi nekaterih poslancev, naj se 160.000 državljanom odvzame pravica do državljanstva.

Po mnenju SSK odvzem z zakonom pridobljenega državljanstva v demokratičnih družbah ni mogoč, razen pod pogoji, ki so predvideni v zakonih. Na laž bi bila postavljena demokratična naravnost slovenske javnosti. "Pobuda nekaterih politično ambicioznih posameznikov je nerazumljiva in zato vredna ostre obsodbe vse slovenske demokratične javnosti," sta na koncu besedila, ki sta ga poslala vsem občinom, poudarila dr. Jože Bernik, predsednik Svetovnega slovenskega kongresa, in Feliks Tavčar, glavni tajnik SSK.

V. T.

DA BI OBISK NE BIL LE GOREČA SLAMA

Priprave na papežev obisk že nekaj časa potekajo precej intenzivno, saj se je na primer glavni odbor do zdaj sešel že osemkrat, priprave potekajo na ravni škofijskih odborov oziroma delovnih skupin za posamezna področja (liturgija, logistika, ...), veliko dela pa je bilo opravljenega tudi na državni strani. Program obiska je zato gotovo že dokaj natančno določen, vendar pa v javnosti, razen okvirnega poteka obiska, še ni bil natančno predstavljen.

O razlogih za to "skrivnost" smo povprašali **msgr. Alojza Urana**, ljubljanskega pomožnega škofa in predsednika glavnega odbora za pripravo papeževega obiska.

Gotovo je priprava obiska povezana tudi s papeževo varnostjo, zato kakšne posebne podrobnosti o poteku obiska niti ne bodo objavljene. Kar bo bistvenega za udeležence, bo gotovo objavljeno, tako kot je že zdaj z okvirnim programom obiska nakazano. Poleg tega pa dokončnega programa še niti ne moremo narediti, dokler v Slovenijo ne pride pater Tucchi, odgovorni za pripravo papeževih potovanj po svetu, s sodelavci. Oni bodo pregledali vse prostore, ki so kot variante predvideni za posamezne prireditve, ter na podlagi opazanj oblikovali ključno poročilo. Program obiska pa mora nenazadnje potrditi še papež sam, zato ne moremo že zdaj govoriti o vseh podrobnostih, saj se bodo nekatere stvari gotovo še spreminjale.

Lahko se zgodi, da zaradi čisto objektivnih okoliščin, recimo papeževe bolezni, obisk ne bi bil mogoč. Ali odbor računa s to možnostjo in kaj bi se v tem primeru zgodilo?

Mi te hipoteze ne upoštevamo.

Pripravljamo se na obisk, kot da stoodstotno bo. Kaj vse se lahko zgodi - za tem stoji tudi božja previdnost. Tudi če bi bil papež popolnoma zdrav, bi se lahko zgodilo kar koli drugega, kar bi onemogočilo njegov prihod. Za nas je vsekakor pomembno, da duhovna in pastoralna priprava potekata tako na vseslovenski ravni kot po škofijah in dekanijah. V naši škofiji bomo zato skušali okoli božiča vstopiti v neposredno pripravo na obisk, tako da bi res vse dekanije in župnije začele z notranjo prenovno. Ravno ta prenova je namreč bistvena; če je papežev obisk samo eden v vrsti dogodkov, potem ga lahko primerjamo s slamo, ki jo zažgeš - slama zgori, a od nje ni nobenega učinka.

Organizacijska in protokolarna vprašanja so torej le ena, sicer nujna, a gotovo ne najpomembnejša plat priprave na obisk. Veliko pomembnejša je, kot ste že dejali, duhovna priprava na ta za Slovenijo zgodovinski dogodek. Kako boste skušali doseči in nagovoriti slehernega vernika po župnijah?

Že od vsega začetka, ko smo zvedeli za ta obisk, smo vedeli, da je to izjemen dogodek, doživetje, ki ga ne doživi vsak rod, saj bo to prvi uradni obisk svetega očeta pri nas, hkrati pa smo se od vsega začetka tudi zavedali, da mora naš pastoralno-duhovni program kljub temu nemoteno teči naprej. Po tem načrtu naj bi se v času do leta 2000 poglobili v vse zakramente ter ob tem upoštevali splošne smernice, ki jih je za pripravo na leto 2000 dal sveti oče. Papežev obisk je zato vključen v to celotno dogajanje kot velika možnost, zunanja spodbuda, da lahko nekaj dosežemo tudi v notranjosti. Zame je osrednja problematika, s katero se moramo soočiti pri nas, ravno notranja, moralna ra-

njenost slovenskega človeka. Veliko je posledic zadnje svetovne vojne, veliko je notranje zavrnosti, zato moramo zdraviti človeka v njegovem jedru. Tu pa je temeljno vprašanje, vprašanje vernosti; tradicionalna vernost, ki je dolgo držala človeka pokonci, se je poplivila, celo izgubila, predvsem zato, ker je okolje, zlasti z vplivom množičnih občil, postalo zelo drugačno. Zato je za današnji čas, za vse dežele tradicionalnega krščanstva, torej tudi Slovenijo, nujno stopiti na to pot nove evangelizacije.

Bogomir Štefanič ml. SLOVENEČ
Ljubljana, 30. 10. 1995

VOLITVE IN VOLILNA ZAKONODAJA

Ugibanj o tem, ali bo zakon o volitvah v državni zbor pred naslednjimi volitvami doživel spremembe, je konec. Poslanci socialdemokratske stranke so predlagali spremembe in dopolnitve tega zakona in si tako "izborili" zakonodajni postopek, saj je po poslovniku v njem odprta pot samo enemu zakonu z določeno vsebino. Predlagana novela je osredotočena na **volitve v diplomatsko-konzularnih predstavništvih in po pošti za slovenske državljane, ki ne živijo v domovini, in na delitev glasov**. Predlagajo tudi spremembo ugotavljanja izida volitev. Najbolj podrobno so torej v predlaganih spremembah in dopolnitvah zakona o volitvah v državni zbor razčlenjene **volitve slovenskih državljanov po svetu**. Volivec, ki nima stalnega bivališča v Sloveniji, naj bi se sam odločil, v kateri volilni enoti in v katerem volilnem okraju bo uresničeval volilno pravico. Če se posameznik ne bi mogel odločiti, naj bi mu, tako je predlagano, republiška volilna komisija določila volilno enoto in vo-

predvolilno sestavljanje razbitega ogledala

Slovenija se čedalje tesneje vpenja v primež najodločilnejšega trenutka v kratki zgodovini svoje samostojnosti: počasi, vendar vztrajno se približuje dan novih parlamentarnih volitev, ko bodo slovenske politične stranke, tiste na oblasti in tiste v opoziciji, izvedele, koliko v očeh slovenskih volilcev v resnici veljajo.

Vse ankete, javnomnenjske raziskave in nekritične besede hvale, ki jih v Sloveniji o Sloveniji na priporočilo gostiteljev iz strank, naslednic nekdanje monopolne partije, zdaj izrekajo povabljeni tuji obiskovalci, se bodo tistega dne umaknile neizprosni logiki pustih, vendar zelo zgovornih števil: na slovensko politično prizorišče bodo stranke stopile z novim številom volilcev. Bo slovensko volilno telo sledilo znani podmeni, na katero tako radi prisegajo v nekaterih zahodnih parlamentarnih demokracijah, ko pravijo, da je za demokracijo najbolje, če se nekaj spremeni zato, da bo vse ostalo enako, kot je bilo, ali pa se bo odločilo odločneje zarezati v ranljivo tkivo domačih političnih strank ter tiste, ki so tako hitro pozabile, da jim je bila oblast zaupana za reševanje težav slovenskega prehoda v tržno gospodarstvo in demokracijo, poslalo na obrobje našega političnega prizorišča, svojo usodo pa zaupalo onim, ki se vsa leta trudijo Slovenijo spremeniti v pravo parlamentarno demokracijo? Danes je še zelo težko natančneje napovedati, kakšni bo-

do izidi parlamentarnih volitev, saj nas do tistega dogodka loči ta leto in dan. Toda nekaj lahko vseeno brez strahu zapišemo: vse slovenske politične stranke, tudi tiste, ki so na oblasti, so začele zelo zgodnjo predvolilno kampanjo. Ta ugotovitev je presenetljiva, saj v tujih parlamentarnih demokracijah le opozicija največkrat poseže po najhujši mori vsakega politika, ki je na oblasti: s poudarjanjem datuma prihajajočih volitev in uporabljanjem predvolilnih gesel skuša pridobivati naklonjenost volilnega telesa. Praviloma namreč opozicija nima boljših možnosti, da bi uspešneje nagovarjala svoje volilce. Vladajoče stranke, ki vodijo za svoje volilno telo sprejemljivo in primerno uravnoteženo politiko ter se zavedajo svoje uspešnosti in moči, se praviloma ne vključujejo v tako zgodnjo predvolilno kampanjo; raje se posvečajo vladanju ter skrbijo, da se s populističnimi potezami čim bolj prikupijo svojim volilcem.

Pri nas pa je drugače, saj zadnja dejanja slovenske dnevne politike kažejo, da so se njeni oblikovalci že zavedeli svoje neuspešnosti (v sedanjem mandatu jim ni uspelo izpolniti niti ene od danih obljub) in so zato morali vstopiti v zgodnjo predvolilno tekmo: število brezposelnih v Sloveniji se ni zmanjšalo, lastninjenje ni končano, velikanske kraje nekdanjega družbenega premoženja se kar vrstijo, denacionalizacija se čedalje huje spotika ob ovirah, ki jih postavljajo ideološki in materialni dediči bivših neizprosni uničevalcev zasebne lastnine, izobraževanje je še vedno podrejeno izobraževalni politiki poraženega strankar-

skega enoumja, povojne krivice, povzročene stotisočim Slovencev, še niso odpravljene. Tudi v zunanji politiki vlada ni dosegla uspehov; slovensko vključevanje v evropske povezovalne tokove se je ustavilo, preden se je prav začelo.

Ko presojamo zdajšnjo predvolilno dejavnost strank, nastalih iz nekdanje monopolne partije, ne moremo prezreti dejstva, da je prav zunanja politika postala njihova osrednja tema. Ta ugotovitev je na videz presenetljiva in potrebuje odgovor na vprašanje: Zakaj je tako? Zelo hitro ga najdemo v dejstvu, da slovenski politični vrh ni bil niti zaradi lepšega predvolilnega videza svojih strank pripravljen urediti razmerij na domačem političnem prizorišču v skladu z narodovimi in državnimi koristmi, raje se je odločil vse svoje sile usmeriti na mednarodno prizorišče (tam ozki interesi njihovih strank niso prizadeti) in begati slovensko volilno telo s svojimi "uspehi".

Slovenska zunanja politika je za njihove načrte primerna tudi zato, ker je daleč najslabše urejeno državotvorno področje. Vselej je bila pastorek na našem političnem prizorišču, saj ji je bila v vseh slovenskih vladnih koalicijah namenjena le vloga blažilca vedno živih koalicijskih sporov. Z vsebino njenega poslanskega se niso nikoli preveč poglobljeno ukvarjali, saj so ob naši osamosvojitvi njeno delovanje utemeljili z avanturistično in zunanjepolitično strateško povsem zgrešeno podmeno, da ima naša država v svetu le prijatelje (na žalost to mnenje vlada še danes). V tem zgodnjem predvolilnem obdobju lahko zato opazujemo udejanjanje podmene o

prijateljstvu svetovne skupnosti s Slovenijo v razkošnem sijaju. Naši najvišji državni predstavniki mrzlično, lahko bi rekli že kar histerično pritiskajo na kljuko vrat vodilnih svetovnih politikov; predsednik Kučan in njegovi sodelavci so namreč prepričani, da bodo s tem svojim strankam pred volitvami vrnili padajoče zaupanje volilcev in izgubljeno verodostojnost. Zato tudi vsakemu tujemu polpolitiku ali univerzitetnemu profesorju dvomljivega slovesa, ki v svojem okolju ne pomenita veliko in ki na njihovo povabilo pride v Slovenijo (zadnje čase je takih obiskov že čez mero), posvetijo tolikšno pozornost; od njega namreč naš politični vrh pričakuje (to se vedno tudi zgodi), da bo slovenski javnosti ubogljivo oddrdal dvoje: stavek o slovenski zgodbi o uspehu in o naši veliki prepoznavnosti na mednarodnem prizorišču ter stavek o zaslugah, ki jih imata pri vsem tem dva predsednika: Milan Kučan in Janez Drnovšek. Prepričani smo, da njihova predvolilna slepitev slovenskega volilnega telesa ne bo zavedla, saj to dobro ve, da v zlepljenem ogledalu ne more videti jasne podobe; pa tudi iz vsebine praznine votlega se ne da oblikovati resnice. Škoda, ki jo Sloveniji slovenski politični vrh povzroča s svojim ravnanjem, je skoraj nepopravljiva: zaradi njihovega kratkovidnega zunanjepolitičnega egoizma našo državo čedalje bolj odrivajo na mednarodno politično obrobje.

*Marcel Koprol - SLOVENEČ
Ljubljana, 4. 11. 1995*

lilni okraj z žrebom. Razpis volitev, tako predlog, naj bi bil poleg v Uradnem listu objavljen tudi v (pluralnih) javnih glasilih, ki jih izdajajo združenja naših državljanov v tujini oziroma Slovencev po svetu. Poleg razpisa naj bi bili objavljeni tudi vsi postopki in roki za volitve po pošti oziroma na diplomatsko-konzularnih predstavništvihi, pa tudi kandidatne liste. V DKP naj bi volilne komisije in volilne odbore imenovali za vsake volitve posebej, njihovo delo pa bi lahko spremljali zaupniki list kandidatov, ki bi, kot je razumeti predlog, lahko bili tudi iz domovine. Predlog namreč odpravlja omejitve, da je zaupnik lahko le iz tiste volilne enote, kjer je vpisan kot volilec.

Za glasovanje po pošti naj bi se smiselno uporabljale določbe o takšnem glasovanju v domovini.

In kakšno ugotavljanje volilnih izidov predlagajo poslanci SDSS? Okrajne volilne komisije naj bi ugotavljale samo osnovne podatke o volitvah (udeležba, veljavne in neveljavne glasovnice, število glasov, ki jih je dobil posamezni kandidat). Volilne komisije v volilnih enotah naj bi ugotovile za vsako listo, koliko glasov so dobili kandidati z liste po volilnih okrajih in skupno število glasov, ki jih je lista dobila v enoti.

Republiška volilna komisija naj bi po predlogu najprej ugotovila, koliko glasov so dobili posamezni kandidati na listah v volilnih okrajih, na DKP in z glasovnicami, ki so bile poslane po pošti (tiste iz tujine naj bi čakali še štiri dni po volitvah). Na podlagi tega seštevka naj bi ugotovila skupno število vseh glasov, ki so jih dobili vsi kandidati. o katerih so glasovali v volilnem okraju, in dele glasov posameznega kandidata v tem seštevku

*Jana Taškar - DELO
Ljubljana, 10. 11. 1995*

očarljiva ljubezen

V prejšnjem desetletju sem bil na severu Nemčije za župnika med Slovenci, raztreseni mi po vsej Vestfaliji. Nekoč, na sam božični praznik popoldne, me je neka verna mlada slovenska mamica - spomnila se bo, ko bo brala te vrstice, da sva se po prisrčni slovenski maši v cerkvi Naše ljube Gospe v Güterslohu pogovarjala na srečanju v farni dvorani - takole nagovorila: "Don Kamilo, vendar. Poglejte, kako lep družinski praznik praznujemo. Zakaj se pravzaprav katoliški duhovniki ne poročite? Nedavno sem obiskala evangeličanske-

ga pastora. Kako prijazna ženska mi je prišla odpret. Kaj se vam zdi narobe? Imajo urejeno življenje, so normalni, vi se pa greste neke čudne izjeme...?"

No, zdaj pa imaš "iz fičenkov drobiž", moj Kamilo! Kako naj ji dopovem, da smo tudi mi "pa še kako poročeni" in da je "duhovno očetovstvo" v božjih očeh dragocenejše od telesnega? Naj ji odgovorim odrezavo kakor pred leti pokojni pisatelj Janez Jalen neki stari devici. Prišla je k njemu v zakristijo v Ljubnem na Gorenjskem in s piskajočim pobožnim glasom

odpela: "Prečastiti, ljudje vse sorte govore, ali se boste res poročili?" - "Ja, se bom, ampak tebe ne bom vzel, si pregrda!"

Spomnil sem se naših rednih ekumenskih srečanj s pastorgi. Kako med obravnavanjem raznih vprašanj o edinstvi krščanskih cerkva poleg njih sede žene, med nogami pa se nam kobacajo njihovi malčki. Kako bi bilo šele zanimivo - sem se porredno zabaval v mislih - na naših pastoralnih konferencah v Sloveniji, če bi bili tudi mi poročeni. In na misel mi je prišel še bolj zanimiv "štos" v zvezi z obiskom škofa dr. Stanislava Leniča. Povabili smo ga, da pobirma naše otroke v Porurju in za slovesnost iskali primerno cerkev. Vse bližnje katoliške župnije so nas odklonile z izgovorom, da "vaši ljudje ob prireditvah s tisti mi frdamanimi kranjskimi klobasami za več dni zasmrdijo župnijske prostore z vonjem po česnu". Odgovoril sem jim: "Škoda, da Slovenci nismo tega vedeli pred 40 leti, kako se bojite česna, ker bi vas 1945. leta lahko brez pušk, le s česnom v roki nagnali čez slovensko mejo." Rada nas je sprejela bolj krščanska evangeličanska cerkevna skupnost. Seveda smo iz vljudnosti povabili na slovesnost pristojnega pastora. On in njegova žena sta pri maši sedela na častnem mestu ob škofu Leniču. On v dostojni liturgiji

Na Slovenskem so prve cerkvene jaslice postavili jezuiti v Ljubljani leta 1644, le štiriinosemdeset let za prvimi jaslami, ki so jih postavili na Portugalskem. Iz 18. stoletja poznamo "omarične" jaslice velesovskih klaris. Na sliki je motiv svete Družine z jaslac na Brezjah.

čni obleki, ona v tesno oprijeti bluzi in v kavbojkah. Zopet sem se poredno smehljaj ob misli, kako bo reagiral škof. Po maši mu je junaška žena v kavbojkah pomolila desnico: "Čast mi je, sem žena tukajšnjega pastora. Sem pa tudi pastorinja v sosednji župniji." Rimskokatoliško čuteči škof je v vidni zadregi zardel kot mlado dekle. Potem se je očetovsko zaskrbljivo ozrl po duhovnikih, češ, ubogi fantje, v kako nevarnem okolju je izpostavljen vaš celibat.

* * *

Don Kamil se je iz versko in moralno razdvojene Evrope vrnil v domovino. Z njim sladki in manj sladki spomini. Tudi tisti "prijazni" očitki o duhovnikovi neporočenosti. Vendar se rad vrača "v Evropo". Tako je bil pred nekaj leti z njegovo župnijsko mladino povabljen na Katholikentag v Karlsruhe. Na teden verskih prireditev so seboj pripeljali tudi poročene katoliškega duhovnika vzhodnega obreda, ki se je kot begunec iz Vukovarja zatekel s svojo družino v Zeleni Dol. Don Kamila je strašansko zanimalo, kako ju bo kritična mladina ocenila, ko bo poročenega in neporočenega duhovnika primerjala. Na župniji Ottersweier, kjer so jih nemški gostitelji gostoljubno sprejeli, je župnikov sodelavec in organist, bivši generalni direktor južnonemških bank, ob slovesu čestital don Kamilu: "Opazoval sem vaše mlade. Od vseh 70 ni ves teden nihče prižgal cigarete in niti eno dekle se ni trapasto obnašalo. Kaj takega že dolgo ne videvaš pri nas. Povejte njihovim staršem, da jim iskreno čestitam." (Don Kamilu je iz očesa kanila solzica radosti.) Nekaj dni po potovanju so fantje

in dekleta, čistih pogledov in resnih življenjskih nazorov, zaupali župniku: "Don Kamil, pogovarjali smo se med seboj in vam povemo - saj je kar simpatičen in dober ta vaš kolega in nas niti ne moti, da je poročen. A se nam zdi bolj prav, da je duhovnik neporočen. Ne vemo zakaj. Nekje čutimo, da je nekaj skrivnostno očarljivo lepega na takem duhovniku." (In don Kamilu je raz oči kanila druga solzica.)

Za božič tistega leta je bil don Kamil pred polnočnico z verniki pred velikimi cerkvenimi jaslicami. Otroci in mladina so deklamirali in prepevali novorojenčku, on pa se je zagledal v sv. Družino. Sam angel nebeški se je sklonil k njemu in mu šepetal na uho: "Poglej dobro, don Kamil - Jezus, Marija in Jožef - trije celibaterji, povezani med seboj z najbolj čisto in očarljivo ljubeznijo. Že dva tisoč let žare na uboge ljudi nepopisno veselje, ki ga svet ne more dati. In poglej živalci ob Jezusu, kako ga grejeta. Neoženjeni duhovniki se zdite večkrat sebi in svetu neumni kot osliček, nerodni kot voliček, nerazumevani in v napoto. Pa ti povem: ti skromni in ljubeče predani živalci bolj veselita Jezusa kot še tako sposobne zdresirane živali v cirkusu življenja. Zapomni si to in bodi potolažen in srečen..." In don Kamil je skril obraz med dlani, da niso mogli videti mnogih solza, ki jih je točil, medtem ko so njegovi fantje in dekleta s kitaro prepevali znano evropsko popevko Gen rossa:

Stelle e lacrime quella notte...
E la stelle sembravano cantar
di Dio l'Amor...
Come stelle brillano le lacrime...
Stelle e lacrime: un solo Amor.
E discende giù dal Cielo...
una voce forte e viva: "tutto vince l'Amor".

Zvezde in solze v tisti noči...
In zvezde se zdijo, kot da pojejo
o božji ljubezni...
Kot zvezde se lesketajo solze...
Zvezdo in solze: ena sama ljubezen.

In pride dol z Nebes glas močan
in živ:

"Ljubezen vse premaga."

*Blagoslovljen božič vam želi Vaš
don Kamil*

lojze kozar

materina ruta

Tako je vlekel čez pokrajino tam nekje ob Renu leta sedemdesetega. Mesec je bil nekoliko zastrt z meglicami. Spominjam se prav dobro velikega drevesa ob potoku, ki je bil meja med nami in onimi - Francozi. Bil sem na straži, pa zaradi tega južnega vetra tako neugnan, tako poln nečesa, da sem iz gole objestnosti preskočil potok in se skril za hrastovo deblo. Tedaj sem slišal prav razločno tik pred se-

boj dihanje, kakor da nekdo globoko spi.

Pogledam okrog debela. Na oni strani stoji stražar, naslonjen na deblo in spi. Spreletelo me je, toda nisem se mogel ganiti, da bi odšel. Puško z bajonetom sem držal naperjeno na njegove prsi.

Strašno me je imelo, da bi ga prebodel. Saj je bil človek in ljudje so bili, odkar pomnim, moji sovražniki.

Če bo le mignil, sem si rekel, mu razparam trebuh. Dolgo sem stal in v meni se je nabiralo vse zlo, ki so mi ga ljudje prizadejali in je naraščalo čez vsako mero. Trepetal sem od sovraštva do človeka, ki ga nisem nikdar poznal.

Mesec se je pokazal izza oblaka, tresel sem se tako, da sem se moral prestopiti. Tedaj se je zbudil in s toliko grozo strmel v mojo uniformo, kakor da vidi pred seboj smrt.

"No, no, no! Ami!" je jecljal in je bil neboljen kot otrok. Mislim, da mu je šlo na jok. Vse drugo sem pozabil, pred seboj vidim

samo njegov razpotegnjeni obraz in otroško kretnjo:

Potem sva se objela. Ne vem, zakaj. Takrat je prvič tuj človek stisnil svoje lice k mojemu. In dal mi je svojo uro. Nisem je hotel, toda stlačil mi jo je v žep in jaz sem čutil, kako je poskočila z menoj, ko sem preskočil potok, in v meni je bila taka blaženost, kakor jo morda začuti mati, ko se otrok prvič v njej premakne.

Ta nesrečna ura, ki mi je povzročila toliko gorja! Nisem mogel strpeti, da je ne bi pokazal tovarišem. Ti so nesli na uho četovodji in ta vrag bi rad zvedel, od kod jo imam. Ni mi hotel verjeti, da sem jo našel. Trdil je, da sem jo komu ukradel.

Tepi so me, zaprt sem bil in uro so mi vzeli. Saj sem videl, kako se je je četovodja polakomnil, ko jo je zagledal.

Čudno še zdaj mi ne gre v glavo, kako da mi ni bilo za uro nič dosti mar, kajti nepopisno je bilo, kako me je ta mali Francoz gledal, ko je videl da mu nočem nič žalega. Nepopisno Pejpe! Ni mogoče povedati. To odtehta tepež, zapor in vse drugo.

Toda meni ni nihče nikdar z ničemer prizanesel, Pejpe. Tudi malemu dečku ne. S tabo bo isto, Pejpe. Moral boš pač potrpeti. Zato si se pa rodil, čeprav nisi sam kriv, da si se. No, zdaj le spi. Slišim kako dolgo sapo imaš, kakor da hodiš v dolino ponjo. Spi, to je najlepše, kar imamo na zemlji. To je edino resnično življenje, kajti kar se godi v budnem stanju, so grde sanje. Bog ve, kako mogočni in bogati sanjajo?"

Tudi staremu so oči počasi lezle skupaj. Spomini so trkali vse bolj poredkoma na njegovo zvest in so se mešali med seboj

(Frankfurt) "Pri novomašni večerji"

ter ustvarjali vse mogoče prizore. Mesec je počasi plaval čez nebo, kakor da v velikanskem prostoru visi na srebrnih nitih, ki so razpete v vse smeri in, ko je zavel veter malo močnejše, se je zdelo, da je zanihal tudi on. Nekje daleč je zavijal čuk. Na mravljišču je pred glavnim vhodom stala straža, strmela v mesec in s tipalkami kakor antena neslišno sporočala podatke o mesečevem obroču, o vlažnosti zraka in o drugih, ljudem neznanih pojavih, ki so nujno terjali čimprejšnji prehod na drugo stran potoka, kajti tu bo drla rumena kalna voda in nosila s seboj pesek in zbrušeno kamenje. Čuk je začutil človeka in se je potopil v temno dolino. Nenadoma je starec planil pokonci in strmел v temo. Nekdo je spodaj v globeli na vso moč vpil:

"Na pomoč! Pomagajte, ljudje!"

Slišali so se topi udarci, nato je vse utihnilo. Mišku je srce hotelo skočiti iz prsi in vsi čuti so bili do kraja napeti. Zaslišal je šum. Nekdo je hitel po hribu navzgor, zato je pograbil spečega dečka in se umaknil v temo košate bukve. Starec je dečka pokril s suknjo in čakal, kdo bo prišel mimo.

Dve moški postavi sta se izmotali iz teme.

"Kam za vraga me pa vlečeš? V tej smeri vendar nikoli ne prideva domov."

"To vem tudi jaz. Toda če hočeva zabrisati sled, se ne bova sprehajala po poštiji. Če bo kdo prišel s psom, naju bo sledil do potoka. Tam stopiva v vodo in bova šla nekaj časa proti toku. Pes pa naj išče, kjer hoče."

"Kaj pa, če oni ni čisto mrtev? Si prepričan, da je? Morda naju je spoznal."

"Bodi brez srkbi, mrtev je. Jaz to vem in se lahko na to zaneš."

"Zavpil pa je le. Kaj če ga je kdo slišal?"

"Čeprav. Pojdiva zdaj. Stara in mlada že komaj čakata, kako sva opravila."

Izgubila sta se v noč po stezi, po kateri je malo prej prišel Miška s Pejpom.

Starec ni vedel, kaj naj stori. Stiskal je dečka k sebi in ga ni upal zbuditi, da ne bi zajokal. Odločil se je, da ga bo nesel. Spodaj v globeli, kjer so se križale poti, je našel truplo pravkar ubitega človeka. Obraz je imel tako razbit in krvav, da ga ni bilo mogoče prepoznati.

"Nekdo ju je najel. Stara in mlada, je rekel morilec. Kdo sta morilca? Enega bi skoraj poznal po glasu. Če bi govoril glasneje, bi ga gotovo spoznal. Ta glas sem že nekje slišal.

Hudirja, niti spomnil se nisem: Če pridejo jutri žandarski psi, bodo privohali prav do moje bajte. Vsi svetniki me ne bodo rešili vrvi. Obesili me bodo, kajti kako naj dokažem, da ga nisem jaz ubil, če me bo pes sledil. Da moram biti tako neumen. Namesto da bi se tega prekletega kraja ognil daleč naokoli, grem naravnost semkaj! Bedak!

Zdaj ne pomaga nič drugega, kakor da tudi jaz stopim v potok. In to nekje blizu, da bo čim prej zabrisana tudi moja sled.

Ti ubogi človek, kdorkoli si, pa počivaj v miru. Prihranjeno ti je vsaj to, da bi zvedel, kdo sta morilki. Stara in mlada. Morda si ju imel celo rad? Meni pa oprosti, da sem tako dolgo počival na hribu. Če bi prej šel

(Frankfurt) Maki in Saki skupaj z novomašnikom Petrom

dalje, bi te morda rešil smrti. Vsaj za nocoj. Toda je že tako moralo biti. Prav tukaj in nocoj ti je bilo usojeno. In usodi ne ubežiš."

Deček na njegovih rokah je začel na glas smrčati, ker mu je glava visela vznak.

"Kako ga pa držim! Saj se mu še tilnik zlomi. Moram ga zbuditi. V naročju ga ves čas res ne morem nositi. Pejp, slišiš? Zbudi se."

Toda deček je spal kot ubit. Stari ga je pocukal za nasek, da je odprl oči, malo zajokal, potem pa znova zaspal.

"Samo ne deri se mi, Pejp. Tega res nimam rad, zlasti pa ne v takih prilikah, kakor sva zdaj. Nosil te bom na hrbtu, ti pa se drži za moja ramena ali za moj vrat ali ušesa, kakor hočeš, samo pazi, da ne padeš dol. Daj, Pejp, zlezi mi na hrbet."

Stari je počenil na tla in si malega posadil na pleča, da sta mu otrokovi nogi bingljali na prsih.

(se nadaljuje)

iz življenja naših župnij po Evropi

anglija

1. Janez Janša v slovenskem domu v Londonu

Obisk **gospoda Janeza Janše** v Našem domu, 5. novembra, je bil za katoliško skupnost nadvse prijeten in vesel dogodek. Da je Janez Janša priljubljen pri nas, je pokazala številna

udeležba rojakov, ki so na sprejem ljubljene gasta prišli od blizu in daleč. Nekateri celo iz petsto kilometrov oddaljenih krajev. Če bi bil Naš dom večji, bi jih bilo še več. Že tako smo se komaj stisnili v majhni kapeli doma, po maši pa v dnevni sobi.

Pred začetkom nedeljske maše ga je župnik slovenske katoliške misije prisrčno pozdravil v imenu slovenske katoliške skupnosti v Združenem kraljestvu z besedami: "Vaš obisk med nami je znamenje, da člani tukajšnje slovenske politične emigracije nismo več odpisana, zavržena in zatajena veja na drevesu slovenstva. Je pa tudi znamenje, da se Slovenija počasi le spreminja iz zatohle totalitaristične ječe v demokratično skupnost, kjer bomo nekoč vsi enakopravni državljani.

Iskreno želimo in upamo, da boste s svojim nadaljnjim delom še bolj posegli v dogajanje pri nas in dali slovenski državi potrebno trdnost in ugled v svetu, vsem Slovencem in Slovenkam brez izjeme pa svobodo in pravico."

Sledilo je nedeljsko bogoslužje, ki ga je vodil **prof. dr. Drago Ocvirk**. Sv. maša je bila od praznika vseh svetnikov in vernih duš, kjer nas Jezus vabi, da bi po potih blagrov uresničili del večnega življenja že na zemlji, dokončno pa v večni domovini. Pridigar, dr. D. Ocvirk, je poudaril, da na pot

Enajstletna Hellen Sečko

blagrov stopimo s prvim, ki se glasi: Blagor ubogim v duhu. Svet se je rogal in posmeheval Jezusu, kako ubog na duhu mora biti, da si upa govoriti in delati drugače, kakor so velevale oblasti in starodavne navade. Iz bližnje zgodovine Velike Britanije imamo zgled Gandija, ki je v očeh vladarjev "nor", skrajno omejen, da si upa govoriti o svobodni Indiji. Ali ni v našem času podoben človek omejenega duha za komuniste npr. kakšen Václav Havel? Ali niso tako obravnavali tudi slovenske velikane od Prešerna do Slomška, ki bi lahko bila čislana v nemškem okolju, a sta se temu odpovedala in "noro", kot da bi bila uboga na duhu, zastavila vse moči za "neugleden" in zaničevan kmečki življenjski slovenskega rodu.

Ali niso imeli komunisti in jugoslovanarji peščico ljudi, ki si je upala govoriti o svobodni demokratični Sloveniji za omejene in zmedene? Toda kot Jezus pravi v vseh omenjenih primerih: Njih je nebeško kraljestvo.

Na koncu je pridigar poudaril, da je tega duha Kristusove odprtosti mogoče gojiti tudi v vsakdanjem življenju doma, na delu in drugod.

Gospod Janša se je prisrčno zahvalil za ljubezniv sprejem v Našem domu in posebej poudaril pomen in vlo-

Vsi smo bili veseli obiska g. Janeza Janše v Našem domu.

JANUAR

1 P Novo leto - d. p.
2 T Bazilij, Gregor - d. p.
3 S Genovefa
4 Č Angela, Rigobert
5 P Milena, Edvard
6 S Gosp. razglasenje
7 N Jezusov krst
8 P Severin
9 T Julija, Hadrijan
10 S Agaton, Viljem
11 Č Pavlin Oglejski
12 P Tatjana, Alred
13 S Veronika, Hilarij
14 N 2. nav. n., Feliks
15 P Pavel, Maver
16 T Marcel
17 S Anton (Zvonko) Pušč.
18 Č Marjeta Ogrska, Priska
19 P Makarij, Arsen
20 S Fabijan, Boštjan
21 N 3. nav. n., Neža
22 P Vincenc
23 T Ildefonz, Mesalina
24 S Frančišek Saleški
25 Č Spreobr. ap. Pavla
26 P Timotej, Tit
27 S Angela Merici
28 N 4. nav. n., Tomaž
29 P Valerij
30 T Hijacinta
31 S Janez Bosko

FEBRUAR

1 Č Brigita
2 P Svečnica
3 S Blaž, Oskar
4 N 5. nav. n., Gilbert
5 P Agata
6 T Pavel Miki
7 S Egidij, Rihard
8 Č Hieronim - Prešer. d., d. p.
9 P Apolonija
10 S Sholastika
11 N 6. nav. n., Lurška MB
12 P Evlilija
13 T Hermenilda
14 S Valentin (Zdravko)
15 Č Klavdij, Favstin
16 P Julijana, Onezim
17 S Aleš, Silvin
18 N 7. nav. n., Simeon
19 P Konrad
20 T Leon, Sadot - pust
21 S ++ Pepelnica
22 Č Sedež ap. Petra
23 P + Polikarp
24 S Matija, Sergij
25 N 1. post. n., Valburga
26 P Aleksander
27 T Gabrijel Žal. MB
28 S Ožbolt, Roman
29 Č Prestopni dan

MAREC

1 P + Albin
2 S Neža Praška - kvatre
3 N 2. post. n., Kunigunda
4 P Kazimir
5 T Hadrijan
6 S Fridolin
7 Č Perpetua, Felicita
8 P + Janez od Boga
9 S Frančiška Rimska
10 N 3. post. n., 40 mučencev
11 P Sofronij
12 T Doroteja
13 S Kristina
14 Č Matilda
15 P + Klemen Dvoržak
16 S Herbert
17 S Anton (Zvonko) Pušč.
18 P Ciril Jeruzalemski
19 T Jožef
20 S Klavdija
21 Č Nikolaj Flue
22 P + Lea, Benvenut
23 S Turbij
24 N 5. post. n. - tiha, Dionizij
25 P Gospodovo oznanjenje
26 T Ludgar
27 S Rupert
28 Č Bojan (Vojan)
29 P + Bertold
30 S Amadej
31 N Cvetna nedelja, Modest

APRIL

1 P Hugo; Teodora
2 T Frančišek P.
3 S Rihard, Irena
4 Č Veliki četrtak
5 P ++ Veliki petek
6 S Velika sobota
7 N VELIKA NOČ, d. p. d.
8 P Velik. ponedeljek, d. p. d.
9 T Valtruda
10 S Ezekiel
11 Č Stanislav
12 P Julij, Zenon
13 S Martin, Ida
14 N Bela nedelja
15 P Anastazija
16 T Bernardka Lurška
17 S Inocenc, Rudolf
18 Č Eleuterij
19 P Leon, Ema
20 S Hilda, Teo
21 N 3. vel. n., Anzelm
22 P Leonid
23 T Jurij, Vojteh
24 S Fidel
25 Č Marko
26 P Pashazij
27 S Cita - Dan upora, d. p.
28 N 4. vel. n., Lukezij
29 P Katarina Sienska
30 T Pij V., Donat

MAJ

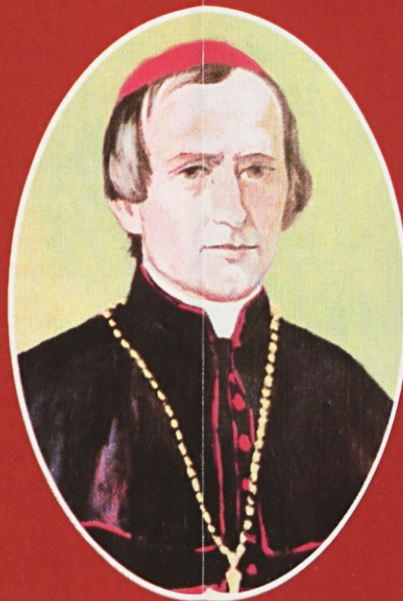
1 S Jožef delavec - d. p.
2 Č Atanazij - d. p.
3 P Filip in Jakob
4 S Florijan (Cvetko)
5 N 5. vel. n., Gotard
6 P Dominik Savio
7 T Gizela
8 S Viktor (Zmago)
9 Č Pahomij
10 P Job, Gordijan
11 S Mamert, Estela
12 N 6. vel. n., Leopold Mandić
13 P Servacij
14 T Bonifacij
15 S Zofija (Sonja)
16 Č Vnebohod, Janez Nep.
17 P Jošt, Paskal
18 S Erik, Feliks
19 N 7. vel. n., Celestin, Urban
20 P Bernardin
21 T Teobald, Serapij
22 S Emilij, Donat
23 Č Dezider, Renata
24 P Marija Pomočnica
25 S Beda Častitljivi, Urban
26 N BINKOŠTI, d. p. d.
27 P Marija mati Cerkve
28 T German
29 S Maksim Emonski
30 Č Ferdinand, Ivana, Kancijan
31 P Marijino obiskanje

JUNIJ

1 S Justin - kvatre
2 N Sveta Trojica
3 P Karel Lwanga
4 T Kvirin
5 S Bonifacij
6 Č Sveto Rešnje telo
7 P Robert
8 S Medard, Viljem
9 N 10. nav. n., Primož
10 P Bogumil
11 T Barnaba
12 S Eskil
13 Č Anton Padovanski
14 P Srce Jezusovo
15 S Srce Marijino, Vid
16 N 11. nav. n., Beno
17 P Gregor, Adolf
18 T Amand, Marina
19 S Romuald
20 Č Silverij
21 P Alojzij
22 S Ahacij, Tomaž M.
23 N 12. nav. n., Agripina
24 P Janez krstnik (kres)
25 T Eleonora, Dan drž., d. p.
26 S Viglij (Stojan)
27 Č Ema (Hema), Ladislav
28 P Irenej (Hotimir)
29 S Peter in Pavel
30 N 13. nav. n., Prvi rim. muč.

naša luč

mesečnik za Slovence na tujem

Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa
ključ do edine prave narodne omike.

(Anton Martin Slomšek)

Bogu otroci
narodu sinovi
nikomur hlapci!

1996

JULIJ

1 P Estera
2 T Sviton
3 S Tomaž (Tomislav)
4 Č Urh (Ulrik)
5 P Ciril, Metod
6 S Marija Goretti
7 N 14. nav. n., Vilibald
8 P Kilijan
9 T Veronika
10 S Amalija
11 Č Benedikt, Olga
12 P Mohor, Fortunat
13 S Henrik (Hinko)
14 N 15. nav. n., Kamil
15 P Vladimir
16 T Karmelska MB
17 S Aleš (Aleksij)
18 Č Friderik
19 P Arsen, Justa
20 S Marjeta Antiohijska
21 N 16. nav. n., Danijel
22 P Marija Magdalena
23 T Brigita
24 S Kristof, Kristina
25 Č Jakob Starejši
26 P Ana, Joahim
27 S Gorazd
28 N 17. nav. n., Viktor
29 P Marta
30 T Peter Krizolog
31 S Ignacij Lojolski

AVGUST

1 Č Alfonz Ligvorij
2 P Evzebij, porciunkula
3 S Lidija
4 N 18. nav. n., Janez V.
5 P Marija Snežna, Ožbolt
6 T Jezus. spremenitev
7 S Kajetan
8 Č Dominik
9 P Jaroslav
10 S Lovrenc (Lovo)
11 N 19. nav. n., Klara
12 P Inocenc
13 T Hipolit
14 S Maksimilijan Kolbe
15 Č Marijino vnebovz. - d.p.d.
16 P Rok, Štefan
17 S Liberat
18 N 20. nav. n., Helena
19 P Boleslav
20 T Bernard
21 S Sidonij (Zdenko)
22 Č Marija Kraljica
23 P Roza iz Lime
24 S Jernej
25 N 21. nav. n., Ludvik
26 P Zefirin
27 T Monika
28 S Avguštin
29 Č Mučeništvo Jan. Krst.
30 P Feliks (Srečko)
31 S Rajmund

SEPTEMBER

1 N 22. nav. n. - angelska
2 P Maksima
3 T Gregor Veliki
4 S Rozalija
5 Č Viktorin, Rozvita
6 P Bertrand
7 S Regina
8 N Marijino rojstvo
9 P Peter Klaver
10 T Nikolaj Tolentinski
11 S Helga, Gvido
12 Č Marijino ime
13 P Janez Zlatousti
14 S Povišanje sv. Križa - kvatre
15 N 24. nav. n., Žalostna MB
16 P Ljudmila
17 T Robert Belarmin
18 S Irena (Mira)
19 Č Januarj
20 P Kandida
21 S Matej (Matevž)
22 N 25. nav. n., Mavricij
23 P Lin, Tekla
24 T Marija reš. jetn., Rupert
25 S Sergij radoneški
26 Č Kozma, Damijan
27 P Vincencij Pavelski
28 S Venčeslav
29 N 26. nav. n.
30 P Hieronim (Jerko)

OKTOBER

1 T Terezija DJ
2 S Angeli varuhi
3 Č Evald, Žarko
4 P Frančišek Asiški
5 S Placid
6 N 27. nav. n. - rožnovenska
7 P Rožnovenska mati božja
8 T Pelagija
9 S Dioniz Pariški
10 Č Florencij
11 P Firmin
12 S Maksimilijan
13 N 28. nav. n., Gerald
14 P Kalist
15 T Terezija Avilska
16 S Hedvika, gal
17 Č Ignacij Antiohijski
18 P Luka, Peter Alkantarski
19 S Izka, Etbin
20 N 29. nav. n. - misijonska
21 P Uršula, Celina
22 T saloma
23 S Janez Kapistran
24 Č Anton Klaret
25 P Darija (Darinka)
26 S valerijan Oglejski
27 N 30. nav. n. - žegnanjska,
28 P Simon, Juda
29 T Narcis
30 S Alfonz Rodriguez
31 Č Bolfenk - D. ref., d. p. d.

NOVEMBER

1 P Vsi sveti - p. p.
2 S Verne duše
3 N 31. nav. n. - zahvalna
4 P Karel Boromejski
5 T Zaharija, Elizabeta
6 S Lenart
7 Č Engelbert, Ernest
8 P Bogomir, Bogdan
9 S Teodor
10 N 32. nav. n., Leon Veliki
11 P Martin (Davorin)
12 T Jozafat, Milan
13 S Stanislav Kostka
14 Č Nikolaj Tavelič
15 P Albert, Leopold
16 S Gertruda, Otmar
17 N 33. nav. n., Elizabeta
18 P Odon
19 T Matilda
20 S Edmund
21 Č Marijino darovanje
22 P Celilija (Cilka)
23 S Klemen, Kolumban
24 N KRISTUS KRALJ
25 P Katarina Aleksandrijska
26 T Leonard Portomavriški
27 S Virgil
28 Č Berta, Sosten
29 P Radbod (Radivoj)
30 S Andrej

DECEMBER

1 N 1. adv. n., Eligij, Natalija
2 P Vivijana, Blanka
3 T Frančišek Ksaver
4 S Barbara (Barica)
5 Č Saba (Savo)
6 P Miklavž (Nikolaj)
7 S Ambrož
8 N 2. adv. n., Brezmadežna
9 P Valerija
10 T Melkijad
11 S Damaz
12 Č Ivana Santalska
13 P Lucija (Lučka)
14 S Dušan
15 N 3. adv. n., Kristina
16 P Adela
17 T Lazar
18 S Teotim, Gacijan
19 Č Urban, Favsta
20 P Evgen
21 S Peter kanizij - kvatre
22 N 4. adv. n., Demetri (Mitja)
23 P Janez Kancij
24 T Adam, Eva
25 S BOŽIČ - d. p. d.
26 Č Štefan - Dan samost.-d. p.
27 P Janez Evangelist
28 S Nedolžni otroci
29 N Sveta družina
30 P Sabin
31 T Silvester

go slovenskih političnih emigrantov za osamosvojitve in mednarodno priznanje Slovenije. Navzoče je tudi povabil, naj radi obiščejo svojo domovino in če se da v njej tudi ostanejo. Nato se je od vsakega posebej poslovil in odpotoval proti domu.

2. Najstletna **Helenca Seško** z Grosupljega je prišla v soboto, 28. oktobra, v spremstvu staršev **Marinke in Danila** v Naš dom za srčno operacijo na Harley Street Clinic. Že v torek, 31. oktobra, je uspešno prestala 7 ur dolg kirurški poseg v njeno srce. Trenutno je še na intenzivnem oddelku v postopnem stanju okrevanja. Bog daj, da bi kmalu popolnoma okrevala in se zdrava ob srečnih starših vrnila domov, kjer njihovo vrnitev že nestršno pričakuje njena dobro leto starejša sestra Matejka.

3. **Rožnovenski mesec oktober** je potekal v našem centru v Londonu v znamenju obiskov naših rojakov, ki so prišli na zdravljenje in ob prestajanju velikega trpljenja in nazadnje globoke žalosti sorodnikov in prijateljev ob smrti dveh.

V **novembrski št. NL** smo omenjali 30-letnega **Saša Krevsa**, da je bil na zdravljenju zaradi levkemije in da je njegovo zdravstveno stanje postalo zelo kritično. Naš dobri Sašo presaditve kostnega mozga ni preživel. Po hudem trpljenju je odšel v večnost v soboto, 14. oktobra, ob 10. uri dopoldne. Od njega smo se poslovili vsi prijatelji in rojaki iz Londona ter Sašev brat Uroš v kapeli krematorija na Golders Green v petek, 21. oktobra, ob 4. uri popoldne. Zaradi odsotnosti našega župnika, **g. Cikaneka**, ki je bil na pastoralni konferenci izseljenških duhovnikov v Berlinu, je pogrebni obred ob zadnjem slovesu od Saša opravil dr. Drago Ocvirk ob sodelovanju slovenskega misijonarja iz Zambije, **patra Stanka Rozmana**.

Vsem prijateljem in znancem, posebno pa Saševemu bratu Urošu z ženo Jelko, Saševi družini, ženi Ivanki in sinovoma ter seveda njegovim staršem slovenska katoliška misija v Londonu in vsi Slovenci iz Londona ter drugi, ki so Saša poznali, izrekajo iskreno in čuteče sožalje in zagotavljajo molitve za njegov večni počitek v

Bogu.

Prav tako nas je vse prizadela smrt 5-letne **Violete Ožegovič**. Tudi o njej smo poročali v prejšnji številki, da se ji je zdravstveno stanje po operaciji srčka na Harley Street Clinic precej poslabšalo. Mala Violeta po skoraj dvo-mesečnem boju za življenje ni preživela. V večno družbo božjih angelov je odšla v sredo, 25. oktobra. Njeno izmučeno telo je mamica Smiljka prepeljala v Ljubljano.

Ožegovičevim izreka slovenska skupnost v Angliji in slovenska katoliška misija v Londonu zelo čuten sožalje obenem pa tolažbo, da imajo zdaj svojega božjega angela v nebesih in priprošnjico pri Bogu.

Vsem slovenskim rojakom v Angliji in Walesu, posebno tistim, ki so šli skozi begunska taborišča v Italiji in nazadnje prek Nemčije v Anglijo, sporočamo, da je 16. oktobra v 82. letu starosti odšel s tega sveta v večnost naš dobri **Stane Sveté**, nadvse zvesti član naše katoliške slovenske skupnosti. Živel je v kraju Bampton blizu Oxforda.

Stane Sveté je bil rojen 30. aprila 1913 kot dvojček (brat Ivan je že pokojni) v znani, versko in narodnostno zavedni Svetetovi družini iz Bežigrada v Ljubljani. Pri Svetetovih je bilo več fantov in deklet. Stane in njegov pokojni brat Ivan sta pred vojno vedno z navdušenjem sodelovala pri raznih katoliških fantovskih združenjih in na prireditvah kot skoraj identična

dvojčka izredno izstopala, ker sta bila čedna in postavna fanta in za vse navzoče zanimiva. Zaradi visoke postave in strunega nastopa sta bila kmalu znana po vsej Ljubljani. Med vojno ju je doletela italijanska internacija. Kasneje pa sta se kot poštena in zavedna Slovenca ter verna katoličana pridružila antikomunističnemu odporu. Posebno Stane je bil v bojevanju odličen strateg. Tudi po prihodu v Anglijo je bil zaposlen v vojaških objektih v bližini Oxforda. Tako mu je vojaško življenje postalo vsakdanji kruh in z njim skoraj niste mogli imeti pogovora brez vojaške vsebine.

Dobri Stane je zelo cenil družbo duhovnikov. Poleg gospoda župnika Cikaneka je rad sprejemal na obisk tudi številne druge duhovnike iz domovine in izseljenstva. Na koncu vsakega obiska je bil redno tudi obisk groba njegovega brata Ivana, ki počiva na bližnjem pokopališču.

ŽPS

Janko Lavrin (1887-1986) - znameniti angleški Slovenec.

Čeprav je **Janko Lavrin** ena najzanimivejših osebnosti med Slovenci, ki so živeli zunaj matične domovine (in mogoče tudi med Slovenci doma), je ta mož slabo poznan.

Rodil se je v Beli krajini leta 1887, torej v času, ko je Slovenija bila še del Avstro-Ogrske. Po končani gimnaziji je študij nadaljeval v carski Rusiji. Tam se je kar dobro znašel in ker mu politika habsburške monarhije ni bila preveč všeč, se je odločil, da v Rusiji tudi ostane. V duhu pa Slovenije ni zapustil, ampak se je trudil, da bi v Rusiji spoznali Slovenijo, predvsem pa slovensko literaturo. Tako je za revijo Slavijanski mir, ki jo je sam urejal, napisal celo vrsto člankov o slovenski literaturi. Verjetno pa je še pomembnejše to, da je v ruščino prevedel Cankarjevo Hišo Marije Pomočnice in še marsikatero drugo Cankarjevo črtico. Tako je bil Lavrin prvi prevajalec Cankarja v ruščino. Med prvo svetovno vojno ga je časopis Novaje vremena, pri katerem je bil Lavrin zaposlen, poslal na balkansko fronto, od koder je poročal o vojnem dogajanju na Balkanu. Skupaj s srbsko vojsko je doživel dramatičen umik prek Albanije, med katerim je bil

G. Janez Janša na obisku pri slovenski skupnosti v Londonu

tudi ranjen. Medtem je v Rusiji izbruhnila revolucija, časopis *Novaje vremja* je propadel in Lavrin se je odločil, da se zaenkrat zaradi političnega položaja ne vrne v Peterburg, ampak gre v Anglijo. Tu je potem ostal vse življenje, čeprav je veliko hodil v Slovenijo, kjer je imel še sorodnike. Postal je profesor ruske književnosti v Nottigham, istočasno pa ni nikoli pozabil na svojo domovino. Kot prej v Rusiji je zdaj pisal članke o slovenski literaturi za angleške časopise in revije. Tudi prevajal je veliko. Izdal je antologijo slovenske poezije "The Parnassus of a small nation" nato "An Anthology of Modern Yugoslav Poetry", kjer je posebno dobro zastopana slovenska moderna poezija, prevedel je Borovo pesnitev Šel je popotnik skozi atomski vek, veliko Prešernovih in pa Župančičevih pesmi. Poleg tega ima tudi zaslugo, da je spodbudil marsikaterega Angleža, da je prevajal slovensko literaturo. Med njimi naj omenim Lavrinovega prijatelja **Haryja Leeminga**, ki je na njegovo spodbudo prevedel Cankarjevo *Hišo Marije* Pomoginice in Grumov *Dogodek* v mestu Gogi.

Janko Lavrin je delal in pisal do konca svojega dolgega življenja. Umrl je avgusta 1986, star čez 99 let. Mislim, da smo mu lahko hvaležni za vse, kar je naredil,

da bi slovensko literaturo in slovenski narod spoznali tudi po svetu.

Manica Maver

avstrija

DUNAJ

V soboto, 21. oktobra, je naše jutranje bogoslužje s petjemo popešal zbor iz Šentjerneja na Dolenskem. Po toplem napitku, ki smo ga obiskovalcem pripravili v dvorani, jim je **gospod Štekl** v strnjenem programu pokazal znamenitosti Dunaja, nazadnje tudi Prater.

Zvečer smo imeli v pastoralnem centru trgatveno veselico. Prirejamo jo vsako leto takrat, ko člani naše skupnosti že končajo trgatve v domačih vinogradih. Na veselico smo povabili tudi pevce iz Šentjerneja.

S pomočjo mnogih pridnih rok so že priprave za veselico potekale v najboljšem ozračju. Spet smo imeli bogat srečolov, ki je vedno glavni vir zaslужka. Mnoga slovenska in čedalje več avstrijskih podje-

tij že vedo za naše želje, ko dvakrat letno potrčamo na njihova vrata. Že nekaj let zbiramo denar za beljenje naše cerkve Srca Jezusovega. Potreba je čedalje bolj vidna. Prihodnjo pomlad bo ta akcija menda res uspešna.

Veselica je bila vredna svojega imena. K dobri volji, ki smo jo prinesli s seboj, je bistveno pripomogel naš zvest "Murtal trio", saj nas je kar "priklenil" na plesišče.

Pevci, ki so drugo jutro peli pri nedeljski sv. maši v naši cerkvi, so nas seveda zapustili nekaj prej, drugi pa smo se po stari navadi šele v zgodnjih jutranjih urah podali domov.

V čast 90-letnice kardinala **dr. Franza Königa** je bila v nedeljo, 22. oktobra, ob 11. uri v Augustinerkirche prvič izvedena "MISA POPULORUM" za sopran, zборе, orkester in orgle slovenskega komponista in duhovnika, gospoda **Avgusta Ipavca**. Pri pripravi te maše je sodeloval Verein "Musik verbindet Völker", nastopali pa so glasbeniki iz držav, ki so bile nekdanje povezane v Avstroogrsko monarhijo. Otroci raznih narodnosti so v narodnih nošah kardinalu izročili darila. Pri agapi v Georgovi kapeli so se mnogi kardinalu še osebno zahvalili za njegova dobra dela. Gospod Štekl pa se je kot nacionalni direktor posebej zahvalil v imenu narodnosti, ki jih je dolga leta tlačil komunizem in jim je kardinal stal močno od strani z moralno in tudi denarno podporo.

Slovenska TV 3 je to bogoslužje in kratek pogovor s kardinalom posnela, zato bodo to sv. mašo lahko prek ekrana verjetno kmalu spremljali v domovini.

Karmen Fabi

GRADEC

Slovo od gospe Ivanke Krajnc v Makolah

Ob krasnem oktobrskem popoldnevu smo se v četrtek, 12. 10. 1995, v Makolah poslovili od gospe Ivanke Krajnc, sestre našega dušnega pastirja gospoda patra Janeza Žnidarja.

Mašo zadušnico je vodil minoritski provincial P. Kurbus, ob navzočnosti tamkajšnjega g. župnika in patrov minoritov.

Pater Martin Vidovič, gvardijan in mestni župnik v Gradcu, je prebral evangelij in pridigal. Primerjal je življenje g. Ivanke z listi od knjige. (Prva stran - rojstvo, druga - krst itd., dokler ne pride zadnja stran - konec življenja. Ko se zemeljska knjiga zapre, se odpre nebeška, v katero piše samo Bog.) Po sv. maši smo drago gospo Ivanko pospremili na pokopališče.

V začetku je moški zbor zapel tri kitice pesmi Gozdič je že zelen. Sledil je pokop. Pred zanjo pesmijo - Vigred se povrne - je govornik orisal življenje gospe Ivanke. Doživljala je lepe in slabe čase. V zakonu sta se ji rodili dve hčerki, ki imata že otroke.

Izgubila je starše in moža, ki se je smrtno ponesrečil pri železnici.

Lepo petje v cerkvi in na grobu ter sv. maša sta bili doživetje zase. Ob Kristusu, našem Odrašeniku, naj uživa v nebeški domovini večno srečo.

Ob koncu leta 1995 bi rad izrekel **PRISRČNO ZAHVALO**, gospodu glavnemu uredniku, gospodu odgovornemu uredniku, sodelavkam, sodelavcem, ki veliko moči in časa posvečajo NAŠI LUČI, ter vsem dragim rojakom, prijateljem in znancem **BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ IN V NOVM LETU ZDRAVJA IN ZAUPANJA V BOGA!**

E. A.

LINZ

Osmega oktobra so nam pri slovenski maši prvič **zapele nove orgle**.

Že od prvega maja smo bili zaradi obnavljanja cerkve pri karmeličankah v sosedni kapelici (Kolpinghaus) in potem v našem centru. Cerkev je lepo prenovljena. Orgle niso več na koru, temveč stojijo med prvimi in drugim stebrom pred zakristijo. Akustika je prav dobra, samo za vernike, ki sedijo pred orglami, so mili glasovi premočni. Cena mehaničnih orgel s sedmimi registri je bila 861.000 avstrijskih šilinov.

V našem centru je 8. 10. praznoval devetinsedemdeseti rojstni dan gospod Martin Hollinger iz Sierninga. G. Martin in njegova žena Elizabeta sta na žalost oba gluha, toda neverjetno vesele narave. Gospa Elizabeta nam je plačala vso jedačo in pijačo,

za kar se jima lepo zahvaljujemo.

Komaj smo g. Martinu želeli vsega dobrega in mu čestitali za 79. rojstni dan, že je drugi dan doma strmoglavil po stopnicah in obležal v nezavesti. Čez nekaj časa ga je našla žena in so ga odpeljali v bolnišnico, kjer so mu rešili življenje. Zdravje se mu je popboljšalo in se je vrnil domov. Želimo mu skorajšnjega okrevanja, da bo lahko kmalu prišel med nas.

V bolnišnico k elizabetinkam je morala na operacijo g. Darinka Ribič. Upajmo, da bolezen ne bo predolga in da se kmalu vrne domov!

Tudi njena sestrčna Sabina Draxler je morala v splošno bolnišnico - verjetno na operacijo. Obema želimo skorajšnjega okrevanja.

Zvestobo zares pravega prijatelja je pokazal gospod dr. Schorn iz Salzburga. Čeprav je toliko oddaljen od Linza, zvesto obiskuje svojega prijatelja - sošolca g. Cirila Lavriča, ki se nahaja v domu onemoglih v Bad Mühllackenu. Lepo bi bilo, da tudi mi ne bi pozabili na to, saj je bil g. Ciril Lavrič 23 let vsem nam duhovni oče! Lepa hvala dr. G. Schornu za njegovo zavednost, g. Lavriču pa želimo več zdravlja!

Na Marijin praznik, 8. 12., po maši nas bo obiskal sv. Miklavž. Starši ste lepo vabljeni, da pripeljete s seboj

otroke!

15. decembra ob 19. uri bo v uršulinski cerkvi v Linzu koncert božičnih pesmi. Nastopalo bo pet narodnosti, med drugimi tudi slovenska skupina iz Linza.

Po najnovejši informaciji pastoralnega urada naj bi bil naš program (ker je sveti večer ravno na četrto adventno nedeljo) naslednji:

- 1.) Maša v soboto povsod odpade.
 - 2.) 24. 12., četrta adventna, ob 9.30 nedeljska maša.
 - 3.) 24. 12. ob 20. uri polnočnica.
 - 4.) 25. 12., sveti dan, sv. maša ob 9.30.
 - 5.) 26. 12., sv. Štefan., sv. maša ob 4. popoldne.
- Po maši božičnica v našem centru. Vsi lepo vabljeni!

Slovenska skupnost iz Linza želi vsem Slovencem doma in po svetu blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto 1996!

Anton Zore

belgija

LIMBURG - LIÈGE

Naj Slomškov duh osvaja naša srca!

V Eisdenu smo v okrilju "Slomška"

(Linz) Pokojna Marija Dominko z vnučkom Petrom

(Dunaj) G. Štekl se zahvaljuje s. Antonini za prisrčen sprejem.

praznovali 35. SLOVENSKI DAN. Slovesnost je potekala dva dni. V petek, 13. oktobra, je bila ob 8. uri zvečer v krajevnem gledališču slavnostna akademija, kjer je predsednik g. Stani Revinšek v imenu društva Slomšek podelil častne in zahvalne diplome številnim zvestim sodelavcem. Društvo je vsakemu odlikovancu podarilo lepo knjigo iz Slomškovih ustanov. Slovesnost sta s svojim nastopom obogatila moški zbor "Vasovalci" z Viča pod vodstvom g. Kotarja in "Slomšek" v mešani in moški zasedbi pod vodstvom g. Vilija Roglja. Spregovoril je tudi g. Vinko Žakelj, duhovni voditelj "Slomška".

Sledila je razstava g. Ervina Kralja, slikarja in grafika iz Maribora. Ta si je svoje slike "Po Slomškovi poti" zamislil in jih uresničil nalašč za 35. slovenski dan. Ga. Elza Jarc pa je razstavila posebno izrezane in sestavljene slike Antona Piecka in Gasparija.

Naslednji dan se je slovesnost začela z božjo službo, ki sta jo darovala **g. K. Gaberc** in **g. V. Žakelj**. Vasovalci so mašo spremljali z liturgičnim petjem.

Pri kulturnem programu sta spet nastopila "Slomšek" in Vasovalci. Goste je pozdravil **dr. Jaša Zlobec**, slovenski veleposlanik za Beneluks v Bruslju, in se pohvalno izrazil o dejavnosti Slovencev v Limburgu.

Točno ob 20. uri se je začela prosta

zabava, ki je trajala do druge ure zjutraj. Priznati moramo, da še nismo rešili težav z glasbo, ki s svojim oglušujočim "fortissime" res ne spada na kulturno prireditev.

Ob 35. slovenskem dnevu si moramo vzeti nekaj časa za PREMISLEK.

Prvi slovenski dan pred 35 leti, v času popolne komunistične samovlade, je bil UPOR, kulturni, miroljubni in samozavestni upor proti ENOUMJU samozvanega režima. Ta upor spričuje kulturno, družbeno, politično in krščansko zrelost naših rudarjev. Ti ljudje se niso sebično in strahopetno držali načela: "Slatko je biti UZ VLAST". V težkih okoliščinah so bili zvesti svojemu POSLANSTVU kot ljudje, pokončni ljudje, kot kristjani, odgovorni kristjani, kot zvesti sinovi in hčere svojega naroda, in ne driske.

Zahod letos slavi bojevnike, ki so pred 50 leti z mnogimi žrtvami osvobodili Evropo. Hvaležni jim moramo biti in jih ne smemo pozabiti! Svoboda mora odgovoren človek imeti za eno največjih vrednot.

Smisel za RAZLIKOVANJE in RESNICO nam govori, da je bilo pri nas v Sloveniji čisto drugače. Okupacijo treh sosedov smo zamenjali za novo, še hujšo okupacijo domačih ljudi, ki je trajala celih 45 let.

Ob 50. obletnici osvoboditve Zahoda in ob 35. slovenskem dnevu bi želel opozoriti na NAŠE bojevnike, ki so

se med obema vojnama, ne s puško, temveč s pikom in krampom na dnu rudnika BOJEVALI za kruh svojih družin in za belgijsko gospodarstvo v odločilnih časih belgijske zgodovine. V tem boju so si nakopali bolezen siliko in v velikem trpljenju mladi umirali. Belgija ima do teh ljudi DOLG, ki ga nikoli ne bo plačala.

Mi svoj dolg do teh ljudi, prvih "Slomškarjev" na našem območju plačujemo tako, da NADALJUJEMO, kar so oni začeli.

Smemo reči, da so mnogi iz naših vrst ta "dolg" skozi desetletja vestno odplačevali.

*

35. slovenski dan je lepa prilžnost za zahvalo. Ne smemo pozabiti legendarnega **Štefana Roglja**, rudarja, pevovodjo, šolnika in človeka, ki je kot pravi "Slomškar" vse sile posvetil slovenski skupnosti.

Hvaležni smo našim pevcem, ki se skozi desetletja trudijo, da svoj zbor držijo na vzorni višini. To je pomembna zadeva! Prav s pevskim zborom se v očeh drugih narodov predstavljamo kot "gosposki" narod.

Vso pozornost zasluži odbor društva Slomšek, kateremu požrtvovalno načeljuje **g. Stani Revinšek**. Težko si predstavljate, koliko dela, skrbi in ljubezni zahteva organizacija naše kulturne navzočnosti na tujem. Nekateri so preobloženi, zato bo naša skupna naloga, da odgovornost porazdelimo in poiščemo nove sodelavce. Mnogim se nabirajo leta... Kje so mladi, da bi poprijeli?! Mnogi starši bi si morali pošteno izprašati vest...

Pri vsakem srečanju je zelo pomembno vprašanje kuhinje, poslanstvo gostoljubja. Nekaterke gospe se že desetletja nesebično žrtvujejo. Naj vedo, da visoko cenimo njihove usluženosti in da smo jim hvaležni ter jih imamo za nujen člen naše povezave.

Čeprav mnogi, premnogi neprizadeto sedijo na balkonu in jim je beseda SODELOVANJE precej tuj pojem, smemo reči, hvala Bogu, da "razsežnost zastojnosti" še ni popolnoma izrinjena iz naše sredine. Smisla za delo v korist skupnosti brez plačila je še precej. Veliko dobrega, lepega in plemenitega je odvisno od te pristne

evangeljske pripravljenosti.

Smo majhna skupina, ena najmanjših v zahodni Evropi, a nastopamo v velikih dvoranah... Težava! Ker so naši iz okolice pred leti naš idejni UPOR slovenske dneve pod vplivom enoumja bojkotirali, sta **g. Gaberc in g. Kavalari** s svojimi ljudmi prihajala z avtobusi... Zdaj to ni več mogoče, pa kljub temu prihajajo številni posamezniki iz Bruslja, Liègea, Valonije, Nizozemske in Nemčije. Iskrena jim hvala!

Naj vedo, da podpirajo pomembno stvar. **Dr. Milan Roux**, sin **Slavke Brečko**, botrice Slomškove zastave, je prišel iz Bruslja s celo družino. Bog jih živi!

*

Prihodnje leto bo za slovenske vernike nadvse pomembno. To bo Slomškovo leto. Ob papeževem obisku bomo poklicani k resni DUHOVNI obnovi. Ogroženi smo! Porabniška družba ubija vrednote, ki so nekaj bistvenega za življenje posameznikov, družine in naroda. "Odtrgani od Boga bi bili kot rastline, ki jih iztrgamo iz zemlje."

Naj bo prihodnje leto za nas vse in za vse naše skupnosti nov začetek plodnega delovanja in soustvarjanja v korist naših idealov!

"Kaj Slomškov duh osvaja naša srca!"

francija

Boris Pahor v Parizu

Književnik **Boris Pahor** je v zamejstvu (v Italiji) skupaj s pisateljem **Alojzom Rebulo** viden steber slovenske kulture. Ko se je leta 1913 rodil, je v Trstu živel več Slovencev kot v katerikoli drugem slovenskem mestu. Kot sedemletni otrok je moral v plamenih slovenskega kulturnega doma videti in zaslutiti tragedijo svojega naroda. Fašistični požig tega velikega kulturnega hrama je naznanil tragedijo, ki jo je primorsko ljudstvo doživljalo v tem stoletju. S svojim pisateljevanjem je postal priča in spomin na vse dogodke, ki so ogrožali našo narodno skupnost v Trstu. Ob tem pa se ni omejeval le na oris življenja primorskih Slovencev pod fašizmom, ampak ga je vseskozi zanimala usoda naroda kot celote. To posebej izpričuje v knjigi *Odisej ob jamboru*, kjer prikazuje pohod v novo slovensko pomlad. Vloga teh misli pa v Sloveniji še ni pravično ovrednotena. Kot zagovornik narodne biti se je uprl Kardeljevi misli o izginjevanju naroda. Tako si je nakopal na glavo sovraštvo komunističnega režima. Še bolj se je zameril slovenski oblasti v svinčenih časih, ko je v sedemdesetih letih objavil sloviti intervju

z Edvardom Kocbekom. V njem je razkril komunistične poboje po Sloveniji. Posledica tega je bila večletna prepoved bivanja in prihajanja v bivšo Jugoslavijo. Omenim naj še, da je bila njegova revija *Zaliv* skozi desetletja glasilo oporečnikov rdeči diktaturi. Vloga g. Borisa Pahorja v slovenski stvarnosti še ni dovolj poudarjena. Življenje in delovanje g. Pahorja nosi v sebi velika znamenja sodobne zgodovine. Po razpadu Italije se je pridružil NOB v Trstu. Nemci so ga ujeli in poslali kot mnogo drugih Slovencev v taborišče smrti v Dachau. O tej presunljivi epizodi priča njegovo delo *NEKROPOLA*, prevedeno v francoščino. Vrnitev iz taborišča in boleče poskuse novega življenja onkraj pepela prikazuje roman *Spopad s pomladjo*. Slednji je izšel že leta 1958, a v Sloveniji ni bil deležen pozornosti, ki jo zasluži. Junak tega dela Radko Sluban se bori s preteklostjo, ki jo nosi v sebi. Tako se v ljubezenski zgodbi z mlado bolničarko stalno spopadata želja po življenju in občutek krivde preživelega taboriščnika. Ljubezen je tu obravnavana preprosto in prepričljivo, kot edino možni način premagovanja smrti. Za slovenskega bralca so zelo zanimiva tudi dela: *Mesto v Zalivu*, kjer avtor razmišlja o mitu Lepe Vilde v sodobnem času; *Vila ob jezeru* je prikaz Musolinjeve diktature in totalitarnih režimov sploh, zatemnitev, vojna in njene grozote... Boris Pahor je predvsem pisatelj človeške eksistence v nešteti podobah sodobnega sveta. Njegov izraz je topel in neposreden. Kot zaveden Slovenec zagovarja v slovenstvu zdravo srednjo pot in je zato bil često izključen iz ideološko in strankarsko opredeljenih struktur v Sloveniji. Član Slovenske akademije znanosti in umetnosti je postal na pobudo Slovenskega svetovnega kongresa za Francijo skupaj s književnikom Alojzom Rebulo. Za prevod knjige *SPOPAD S POMLADJO* je prispevalo slovensko ministrstvo za kulturo v skladu z novim vetrom, ki je v tej ustanovi zapihal v novo slovensko pomlad. Vsem bralcem *Naše Luči* književnika Borisa Pahorja toplo priporočam in želim, da bi Slovenci iz Francije z velikim navdušenjem pose-

Dunajski Slovenci na salzburški trdnjavi

gli po njegovi prevedeni knjigi v francoščino. Seveda pa ne pozabite niti na knjigo Franceta Bevka in se že zdaj lepo pripravite za nakup knjige Alojza Rebule. Prav in lepo bi bilo, če bi slovenski rojaki v Franciji opozarjali svoje prijatelje Francoze na vse te prevode iz slovenščine v francoščino. Vsem lep pozdrav!

E. Bavčar

Koncert in razstava v Parizu

V nedeljo, 15. oktobra 1995, je v kapeli Sv. Terezije poleg Slovenskega doma v Parizu imel koncert fantovski pevski zbor "Vasovalci" z Viča. Po koncertu je bilo odprtje razstave slovenskega slikarja in grafika **g. Ervina Kralja** iz Maribora. Gostovanje slovenskih umetnikov je pripravilo Društvo Slovencev v Parizu, omogočilo pa ga je Izseljensko društvo Slovencev po svetu v Ljubljani s podporo Ministrstva RS za kulturo in Državnega sekretariata RS za Slovence po svetu. Srečanja sta se udeležila tudi veleposlanik RS **dr. Andrej Capuder** ter predstavnik Medameriške banke za razvoj **dr. A. Bajuk** z ženama. Veselje do petja mladih obiskovalcev je prevzelo poslušalce, ki so z vnetimi aplavzi odobrvali izvajanje obširnega sporeda predvsem ljudskih pesmi. Po koncertu je veleposlanik RS v dvorani slovenskega doma odprl slikarsko razstavo, ki nas je očarala z žlahtnostjo barvne poezije slovenskih domačij in pokrajin. Dobra kapljica je sklenila nepozabno srečanje z melodijo in barvami vedno ljubljene Slovenije, ki ga je tu in tam opogumilo tudi sproščeno petje. Za nenehno zanimanje veleposlanika RS v Parizu za delo Društva Slovencev v Parizu se iskreno zahvaljujemo. Zadnje in ne najmanjše priznanje pa gre Izseljenskemu društvu Slovenije v svetu, ki si z majhnimi sredstvi prizadeva, da so nam omogočeni večeri, kot je bil tokratni z "Vasovalci" in g. Ervinom Kraljem.

dr. Janez Zorec

Misijonska nedelja

Vsako leto naj bi nas vsaj misijonska nedelja spomnila na eno najpomembnejših razsežnosti in poslanstev Cerkve in kristjanov - na misijone. V Parizu

in okolici nas večkrat na leto obiski misijonarjev in misijonark, ki prihajajo prek Pariza na dopust v domovino ali pa z njega odhajajo nazaj v misijone, spominjajo in opozarjajo na to razsežnost in obveznost naše vere.

Ob misijonski nedelji je tudi letos **gospa Antonija Šimc** z možem **Jožetom** in ob pomoči **Klare Valant** in še koga pripravila majhno misijonsko razstavo s prodajo ročnih del, ki prihajajo iz misijonskih dežel (zlasti z Madagaskarja). Ob koncu maše je vse skupnosti v Châtillonu spregovorila **gospa Denise Gault**, avtorica knjige o slovenskem misijonarju na Madagaskarju **Pedru Opeki - Père Pedro ou les colines du courage**. Na kratko je predstavila svoje delo, zlasti društvo za pomoč **Pedru Opeki**, ki deluje v Franciji.

Z njo smo se srečali in pogovarjali še po maši v dvorani Slovenskega doma ob razstavljenih misijonskih delih in prigrizku (pripravile so ga vedno zveste gospodinjice naše župnije).

Nabirka pri sv. maši, izkupiček od prodanih stvari in pijače pa je razumljivo namenjen misijonskemu delu naših misijonarjev. Gmotna pomoč ter molitev in žrtev misijona, vse to naj bo vse leto navzoče v zavesti naše župnije in skupnosti ter posameznikov za uresničevanje misijonske naloge "Pojdite po vsem svetu oznanjat evangelij..."

PARIZ

28. novembra smo imeli s pariško slovensko mladino kratko duhovno obnovo in nekaj uric skupnega premišljevanja ter pogovor o življenju in prihodnosti našega župnijskega občestva v Châtillonu. Mladi so se lepo in globoko vživeli v pogovore in z molitvijo svetega rožnega venca, večernicami in sv. mašo pokazali, da so sposobni preživeti nekaj časa za dobro vsakega. Vsem, ki so se udeležili, se prav lepo zahvaljujem. Staršem pa gre velika zahvala, da se vsakokrat potrudijo in pripeljejo svoje otroke več kilometrov daleč, čeprav so zamaški na cestah.

SERRES (Hautes Alpes)

Po dolgi in neusmiljeni bolezni je 25. septembra 1995 umrl **g. Janez Orlač**. Rojen je bil leta 1932 v okolici Ptuja. V Francijo je prišel leta 1957, naslednje

ga leta pa njegova žena **gospa Zora**. Orlačeva družina je stanovala v Montlheryju, kjer je pokojni delal kot sobopleskar. Leta 1983 je bil operiran in nato invalidsko upokojen. Zaradi zdravja sta se z ženo leta 1991 preselila na jug v Provanso. 27. 9. so bili pogrebni obredi v Serresu, 2. 10. pa v Piranu, kjer je bil pokopan poleg svojega brata. Dokler mu je zdravje dopuščalo, je rad prihajal v našo sredo. Gospe Zori, hčerki Izabeli in sinu Dimitriju izrekamo iskreno sožalje.

Oznaniila

Miklavževanje

3. decembra po sv. maši bo v dvorani slovenskega doma v Châtillonu miklavževanje. Med nas bo prišel sv. Miklavž in nas obdaril v veličini njegove dobrote. Vse starše prav lepo prosimo, naj pridejo s svojimi otroki, da bodo doživeli dan dobrote!

Božič

Polnočnica bo 24. decembra, in sicer ob 21. uri se bomo začeli zbirati v kapeli sv. Terezije, nato bo kratka igrlica in ob 22. uri polnočnica. Sv. maša bo tudi ob 17. uri na sam božični dan.

Silvestrovanje

V nedeljo, 31. decembra, bo silvestrovanje. Ob 19. uri bo sveta maša in po sveti maši bo Društvo Slovencev v Parizu priredilo silvestrovanje, kjer bomo vsi skupaj pričakali novo leto 1996. Na to srečanje vse lepo vabimo.

Novo leto

Sv. maša bo ob 17. uri. Tako bomo skupaj molili, da bi bilo leto, ki je pred nami, srečno, zdravo in veselo. Molitev je najlepši začetek vsakega dela in življenja.

MERICOURT

Kot vsako leto bomo v nedeljo, 3. decembra, v kapeli sv. Barbare praznovali rudarski praznik. Sv. maša bo ob desetih in pol. Nato se bomo vsi skupaj dobili v prostorih slovenske hiše v Méricourtu. Društvo Svete Barbare s severa vas vse lepo vabi na ta veliki praznik. Pridite in prinesite nasmehe in dobro voljo!

Vsem želimo vesele božične praznike in zdravo, srečno in milosti polno leto 1996.

Uredil Silvester Česnik

nemčija

BERLIN

Spoštovani,

ob koncu duhovniškega delovanja med Slovenci v Berlinu je prav, da se zahvalim posameznikom in ustanovam, s katerimi sem osebno in v okviru slovenske župnije v Berlinu sodeloval.

Dopis sem poslal na sledeče naslove:

- gospod Metod Pirih, narodni ravnatelj za Slovence po svetu in v zamejstvu.

- gospod Boris Frlec, veleposlaništvo Bonn

- gospod Janez Pucelj, delegat za dušnopastirsko delo v Nemčiji

- gospod Peter Vencelj, urad za Slovence po svetu

- gospod Brane Bergant, Radio Slovenija, oddaja za Slovence po svetu

- gospod Franci Trstenjak, Radio Ognjišče, oddaja za Slovence po svetu

- gospod Ljubo Bekš, Naša luč

- gospod Janez Rihar, Katoliško središče Slovencev po svetu

- gospod Janez Rogelj, Slovenska izseljenska matica

- gospod Ludvik Škoberne, Naša Slovenija

- gospa Melita Steiner, Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije

- gospod Sergej Pelhan, Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije

- gospod Jože Osterman, državni sekretar

- gospod Zvone Žigon, Slovenec, Za Slovence po svetu

Moje sedem let in deset mesecev dolgo delovanje v Berlinu se končuje. Vesel sem, da sem lahko kot duhovnik živel v tem večmilijonskem mestu, doživel tranzit v Berlin in nazaj, doživel padec berlinskega zidu in se srečeval z mnogimi ljudmi iz verskega, kulturnega in političnega življenja. Vesel sem tudi, da sem imel možnost živeti s svojimi rojaki v tujini in tako spoznavati življenje, ki ga pred priho-

dom v Berlin nisem poznal. Vsem se zahvaljujem za sodelovanje, pomoč in skrb, ki ste jih imeli z nami. Predvsem se zahvaljujem vsem tistim, ki ste med nas prihajali s srcem in ne samo po službeni dolžnosti.

Sicer pa, naj bo slovenska vlada takšna ali drugačna, naj posamezniki, ki prihajajo med rojake spadajo v takšne ali drugačne stranke, vedno je treba v Berlinu upoštevati obe hiši, v katerih se zbirajo Slovenci in državljani Republike Slovenije.

Nihče, ki pride v Berlin, naj nikoli več ne poskuša koga izključevati, niti društva "Slovenije" niti slovenske župnije, kajti posledice IZKLJUČEVANJA slovenske župnije v letih 1982 do 1990 se še danes čutijo.

Slovenske župnije zunaj domovine niso le verske ustanove, temveč so tudi narodne župnije. Zato se v njih prepleta vera in narodnost, bogoslužje in kultura. In prav iz tega vidika bi morali izhajati vsi kulturniki, novinarji, politiki in verski predstavniki, ki prihajajo k Slovencem in slovenskim državljanom v tujino.

Z namenom da bi Slovence razdvajali, kot je to bil primer letos februarja, ko je prišel v Berlin gospod Jože Osterman, državni sekretar, naj taki predstavniki Republike Slovenije rajši ostanejo doma in naj opravljajo dela,

ki niso povezana z ljudmi.

S 1. novembrom 1995 bo slovensko župnijo prevzel gospod Izidor Pečovnik. Doma je z Vranskega, bil pa je že župnik pri Sv. Rupertu nad Laškim, in sicer od leta 1988 naprej. Gospod Pečovnik se bo PREDSTAVIL, sam pa se bom POSLOVIL v nedeljo, 29. oktobra 1995, ob 11.30 z mašo v cerkvi na Kolonnenstr. 38, v občini Schöneberg.

Odhajam v župnijo Murska Sobota (Gregorčičeva 2, 69000 Murska Sobota, tel. 069 32 121), kjer bom s 1. novembrom nadaljeval svoje duhovniško delo.

Še enkrat hvala za sodelovanje in za vse dobro, kar ste storili Slovencem in državljanom Republike Slovenije, ki se zbirajo v slovenski župniji v Berlinu.

Lep pozdrav in na svidenje v Sloveniji!

Martin Horvat

INGOLSTADT

Volitve v Svet tujcev pri mestu Ingolstadt

Naš dosednji zastopnik in član Sveta tujcev - **Ivan Napast**, nas je vestno in odločno zastopal na sestankih sveta in tja prenesel marsikatero željo in ugotovitev.

Po štirih letih smo spet šli na voliš-

Slovenski mešani pevski zbor Jacobus Gallus iz Trsta med koncertom v cerkvi St. Sebald v Erlangenu pri Nuernbergu na Bavarskem

ča in volili člane Sveta tujcev. Slovenci smo prijaviili dva kandidata: **g. Janca Majcna in Zvonka Potočnika**. Volitve so potekale ves drugi teden v oktobru. Prastari rek "V slogi je moč!" se ponavlja, saj **se je ob razglasitvi rezultatov pokazalo, da znamo Slovenci v tujini še stopiti skupaj** (kar ni navada v domovini) **in se potegniti sami zase in tudi za interese drugih skupin**. Tako sta oba kandidata postala člana Sveta tujcev; ta šteje 16 ljudi.

Obema zastopnikoma želimo obilo dobre volje, vestnosti in uspehov pri njunem štiriletnem mandatu.

Slovenski dan - Nürnberg 1995

Naša misija praznuje že **24. letnico delovanja**. Tokrat smo se zbrali v **Nürnbergu**, in sicer Slovenci iz Nürnberga in okolice, iz Erlangna in okolice ter drugih koncev bamberške škofije: iz Weidna, Regensburga in Neutraublinga, iz Weißenburga, Ingolstadta in okolice. Začeli smo s slovensko mašo, ki se je začela z majhno zamudo, ker smo rojaki iz Ingolstadta imeli zastoj na avtocesti. Slovesno sv. mašo je vodil naš župnik **g. Stanko Gajšek**, somaševal pa je generalni vikar **g. Alois Albrecht** iz bamberške škofije. Mašno slavje smo spremljali z ljudskim petjem, polepšali pa so ga tudi mladi iz Ingolstadta, ki so med mašo zapeli nekaj živahnih pesmi.

Po maši smo se zbrali v tamkajšnji dvorani. Najprej smo prisluhnili g. Gajšku, ki je pozdravil vse navzoče, nato pa g. **generalnemu konzulu iz Münchna**. Sledil je lep nastop **folklorne skupine in pevskega zbora iz Nürnberga**. Končno smo se lahko zavrteli ob zvokih ansambla iz Slovenije, ki je skrbel za zabavo vse do jutranjih ur. Takrat smo se nekateri odpravili na daljše, drugi pa na krajše poti proti domu.

Hvala vsem, ki ste se na ta dan trudili, da bi nam bilo čim prijetneje.

Gostovanje zamejskega zbora Jakobus Gallus iz Trsta v Ingolstadtu

Za uvodno gostovanje v letošnji

sezoni je mešani pevski zbor Jakobus Gallus iz Trsta pod vodstvom **g. Janka Bana** prišel na Nemško. Ob tej priložnosti smo ga povabili tudi Slovenci iz Ingolstadta.

Sprejeli smo jih v nedeljo popoldne po slabi uri č prostega časa, ko so si nabrali bežnih vtisov o mestecu v srcu Bavarske. Nekateri so si ogledali najznamenitejšo cerkev, znano predvsem po svoji izjemni freski - Maria de Viktoria.

Zvečer pa so nam polepšali in glasbeno dopolnili tokrat slovensko-nemško božjo službo v cerkvi sv. Konrada. Sveto mašo je vodil **g. Stanko Gajšek**, somaševal pa domači župnik **g. Adolf Mödl**. Po njej smo prisluhnili še izbranimu koncertu, ki smo ga vsi navzoči pospremili s krepkim aplavzom. Po koncertu smo se mnogi Slovenci s člani zbora ustavili še v župnijski dvorani. Tam pa se je naše SREČANJE s pevci in zborom šele začelo. Po okusni večerji, ki so nam jo pripravile in postregle pridne žene in možje, nas je povezala pesem, da smo družno prepevali še nekaj uric, ko smo se prisrčno poslovili in se razgubili po mestu in okolici k zasluženemu počitku.

Hvaležni smo vsem članom zbora, da so se ustavili tudi pri nas in nam dali novo spodbudo, novo voljo, nov zagon, da se povezujemo, srečujemo, da delamo in sodelujemo ter vztrajamo naprej.

Prinesli so nam delček slovenske vztrajnosti, ponosa, klenosti, ki jo gojijo na Tržaškem slovenske organizacije, skupine, zbori... Le tisti Slovenci, ki so kam vključeni, s kom povezani, imajo možnost, da v "tujem" okolju uspešno vztrajajo dalj kot samo eno generacijo in prenašajo svoje kulturne navade in običaje na mlajši rod.

B. Pavalec, SKM

MÜNCHEN

V mesecu oktobru je nenadoma resno zbolel naš dolgoletni župnik **g. Bečan**. Že sedemnajst let vestno opravljal službo v naši župniji. Nihče si ni mislil, da bi utegnil ta živahni, ustrežljivi, vedno nasmejani in mladeniško urni duhovnik zboleli. Naše občestvo je čez noč ostalo brez mašnika, brez osebe, ki nas povezuje v slovensko oltarno

skupnost. Šele ob tem tragičnem dogodku smo se zavedli, kakšna dobrina je, če nam škofje navzlic sorazmerno majhnemu številu nedeljnikov tudi v tujini omogočajo bogoslužje v materinem jeziku. Lepo bi bilo, če bi o tem razmislili tudi tisti naši rojaki, ki slovenske maše obiskujejo redko ali pa sploh ne. Hvaležni smo gospodoma **Buciku in Počivalšku**, ki sta poleg svojih številnih obveznosti še našla čas za našo župnijo. Tako vsaj v Münchnu nismo ostali brez nedeljske maše. Po zahtevni operaciji je g. Bečan toliko okreval, da lahko že opravlja svojo službo. Želimo mu skorajšnjo popolno ozdravitev.

V oktobru smo imeli v naši kapeli **rožnovensko pobožnost**. Udeležba žal ni bila preveč številna. Več župljanov je prišlo k maši za **vse svete in na verne duše**. Skupaj smo pomolili za naše pokojne.

Konec oktobra nas je obiskala s skupino deklet naša nekdanja sodelavka **s. Marijana Korber**. Tudi v pokoju je zelo aktivna. Poleg vsakdanjega dela na ljubljanskem uredništvu naše luči vodi še tečaj za ročna dela. Pridna dekleta, ki se pod njenim mentorstvom seznanjajo z bogato tradicijo slovenskih vezenin, so si v petih dneh ogledala lepote Münchna in Bavarske.

Adventno duhovno obnovo bo 25.

Mirella in Igor v tržaški narodni noši na koncertu zbora Jacobus Gallus v Erlangenu

novembra od 9.00 do 18.00 spet vodil priljubljeni **p. dr. Vinko Škafar**. Vabljeni so vsi župljani, ki se želijo duhovno pripraviti na božične praznike.

Oznanila

MÜNCHEN - nedeljska maša je vsako nedeljo ob 16.30 v cerkvi Svetega Duha (H1. Geist Kirche) na Talstr. blizu Marienplatz. Prvo nedeljo v mesecu molimo ob 16.00 rožni venec za mir v svetu. Pol ure pred mašo je vedno priložnost za spoved.

ŠOLA bo 2., 9. in 16. decembra ter 13. in 20. januarja od 9.00 do 11.30 v župnišču.

BREZMADEŽNA - 8. decembra je nezapovedan praznik, ki ima v našem narodu že dolgo tradicijo. Maša bo v petek ob 18.00 v župnišču.

MIKLAVŽEVANJE - 16. decembra ga bomo pripravili skupaj s slovenskim kulturnim društvom LIPA. Začetek ob 17.00 v svečani dvorani Bürgerhaus v Grünwald. Nastopil bo mladinski pevski zbor iz Ljubljane z opereto "Miklavž prihaja". Sprejemamo prijave otrok za obdaritev.

ADVENTNI PETKI - vsak večer ob 18.00 bo v župnišču molitvena ura z litanijami in rožnim vencem ob.

BOŽIČNE MAŠE - NEDELJSKA MAŠA (24. december) ob 16.30 pri Svetem Duhu.

- SVETI VEČER (24. december), Polnočnica v župnišču ob 22.00

- BOŽIČ (25. december) slovesna maša ob 16.30 pri Svetem Duhu

- SV. ŠTEFAN (26. december) ob 18.00 v župnišču

- SILVESTROVO (31. december) ob 16.30 pri Svetem Duhu

- NOVO LETO (1. januar) ob 16.30 pri Svetem Duhu

- SV. TRIJE KRALJI (6. januar) ob 18.00 v župnišču

Nabirka za ADVENIAT bo 25. decembra. Za misijone smo nabrali 352,03 marke. Hvala.

WALDKRAIBURG - maše so v farni cerkvi Kristusa Kralja. Zaradi praznikov bo razpored maš nekoliko drugačen. Maše bodo 2. in 23. decembra ter 13. in 27. januarja ob 18.00. Pred mašo možnost spovedi.

ROSENHEIM - maše bodo 10. in 24. decembra ter 14. in 28. januarja

(München) Tudi med duhovno obnovo prija dober prigrizek.

ob 11. 15 v kapucinski cerkvi ob pokopališču. Pred mašo priložnost za spoved.

FREILASSING - 10. decembra in 14. januarja ob 16.00 v farni cerkvi.

TRAUENREUT - adventna spoved v farni cerkvi v sredo, 20. decembra, ob 18.00.

Sporočilo in vabilo članom SKD Lipa-München in faranom slovenske župnije v Münchnu!

SKD Lipa München, e. V., in slovenska župnija v Münchnu vabita svoje člane in farane na letošnje "MIKLAVŽEVANJE" z božičnico (Weihnachtfeier), ki bo v soboto, 16. 12. 1995, ob 17.00 v Münchnu - Grünwald, Bürgerhaus-Festsaal, Dr. Maxstrasse 1. V prvem delu si bomo ogledali mladinsko opereto v treh dejanjih, ki nam jo bodo zaigrali in zapeli mladi igralci skupine "ROMAR" iz Črnuč. Med zadnjim dejanjem bo obdaritev otrok, otroke prijavit v župnišču ali pri vodstvu LIPE. Po predstavi bo družabno srečanje v božičnem ozračju, vmes pa bomo še prisluhnili raznim besednim in pevskim talentom. Zaradi kritja stroškov (skupina ROMAR šteje 40 članov) bo vstopnina ali prostovoljni prispevki. Vsa podrobnejša navodila boste zvedeli v LIPINEM obvestilu in župnijskih oznanilih.

Predsedstvo LIPA in župnijski urad iz Münchna

FRANKFURT

Med nami je bil še en novomašnik. Jezuitski pater **Peter Lah**, ki ga dobro poznamo, saj je tudi on tri leta študiral v Frankfurtu, je za dober teden prišel v Nemčijo, da bi se v Ludwigshafnu izpopolnjeval v novinarstvu. To priložnost smo izrabili in ga v nedeljo, 5. novembra, povabili v Frankfurt v cerkev Marijinega srca, da bi ponovil svojo novo mašo, saj poleti večina od nas ni mogla na njegovo novo mašo v Komendo, od koder je doma.

Njegovo prvo službeno mesto je v župniji sv. Jakoba v Ljubljani. Ker je mlad in poln moči, ga seveda zelo potrebujejo za delo z mladino, tako da je komaj dobil teden prostega časa. Ker zdaj ni nobenega jezuitskega študenta v Frankfurtu in še nekaj let nič ne kaže, da bi kdo prišel, je ponovitev njegove nove maše izzvenela predvsem v prošnji za nove redovniške in duhovniške poklice, pa tudi v prošnji, da bi Slovenci v Frankfurtu ohranili moč in požrtvovalnost, ki sta potrebni, da se zberemo skupaj. Kot kaže, bomo tega čedalje bolj potrebovali.

Cerkev namreč ni bila tako polna, kot pred dvema mesecema; verjetno je bil kriv prvi mrz, na katerega še nismo navajeni, mogoče pa pri kom tudi zapeljiva misel, češ, saj sem enkrat že bil pri novi maši, zdaj se mi pa ne ljubi, ker se je ohladilo, pa tudi cerkev ni ravno blizu. Če bi v cerkev hodili

samo zato, da nam ne bi bilo dolgčas, ali da bi doživeli kaj izrednega, potem bi najbrž kmalu pozabili, da je prvi namen srečanje z Bogom. Slovesnosti nam le nekoliko polepšajo vsakdanjost, bistveno pri doživetju nečesa lepega v cerkvi pa je v človeku samem. Kdor se zaveda, koliko božje pomoči lahko prejme, ta bo od vsake svete maše odšel zadovoljen, še toliko bolj od nove maše. Prav nova maša je bila med Slovenci vedno priljubljena zaradi dejstva, da so še mladi ljudje, ki hočejo biti duhovniki. Marsikoga skrbi, ker je takih mladih ljudi čedalje manj. Mislim pa, da bi nas moralo še bolj skrbeti, če med nami ne bo dovolj razumevanja, zakaj naj bi hodili k maši. Če bomo izgubili čut potrebnosti srečanja z Bogom, potem bo še težje najti mlade ljudi, ki bi šli po poti novomašnika Petra.

Martinovanje smo imeli en teden pred godom sv. Martina, ker so vse župnijske dvorane okrog godu sv. Martina zasedene zaradi bližnjih volitev v župnijske svete v škofijah Limburg in Mainz. Ponavljati o plesu in dobri kapljici nima smisla, vendar se ob naših praznovanjih vedno zgodi tudi kaj bolj zanimivega. Letos so bili gostje skoraj z vseh celin. Z novomašnikom Petrom so namreč prišli še tri-

je jezuitski študentje, Petrovi kolegi. Eden je bil iz **Zaira**, torej iz Afrike, dva pa iz Južne Amerike - iz **Argentine**. Z zanimanjem sta Argentinca prisluhnili slovenskim melodijam, ki jih je odlično izvajal ansambel „**Odmev z gora**“.

Le študentu iz Afrike je bila slovenska glasba verjetno nekoliko tuja, saj je bilo na njegovem obrazu opaziti nekaj otožnosti. Mogoče je premišljal, kako daleč je njegova domovina in kako lepo bi bilo, če bi tudi on kdaj lahko prišel v stik s svojimi rojaki in se z njimi poveselel ob svoji glasbi, kot se Slovenci lahko poveseleli ob svoji. Predno so se jezuitski študentje poslovali, so ob kitari zapeli nekaj argentinskih pesmi, da smo slišali, kako zvenijo znane melodije v izvirniku. Škoda, da ne znajo vsi prisluhniti.

Omeniti moram še eno zanimivo srečanje. Marsikdo se je namreč ozrl za elegantno oblečenim gospodom, ki je v rokah držal novinarski fotoaparat. Kljub nemškemu priimku pa je govoril slovensko. To je gospod **Henrik Wolf, kočevski Nemec**, ki ga je kot večino njegovih rojakov kruta usoda popeljala v svet, ohranil pa je ljubezen do slovenske zemlje in je prejel tudi slovensko državljanstvo. Kočevarji so bili sploh znani kot pridni in iznajdljivi ljudje, saj jih je k temu prisililo življe-

nje na skopi kočevski zemlji. Družina Wolf je bila še posebno iznajdljiva. Naš znanec Henrik je uspešen novinar - fotograf, njegov nečak Walter Wolf pa je tudi v Sloveniji znan iz reklama. Razveseljivo je dejstvo, da gospoda Henrika ni premamila bogata Amerika in je ostal v Evropi - skromen, vendar ponosen človek.

J. M.

OBERHAUSEN

V poročilih o življenju Slovencev na našem področju in v naši fari nismo vedno najbolj izčrpni. Nekaterih stalnih in nepogrešljivih stvari in dejanj v Naši luči niti ne zapišemo. Naj to nekoliko popravimo in se spomnimo tega ali onega med nami. Eno teh „nepokritih“ področij so naši organisti.

Vredno in primerno je, da se spomnimo vsaj nekaterih, ki stalno skrbijo za to, da je pri slovenski maši petje podprto z orglami. Naj gremo od imena do imena teh zaslužnih in požrtvovalnih članov naših skupnosti. Najdlje je najbrž v tej službi organist v Essnu **g. Geza Geber**. Sicer Madžar po rodu, pa ves predan slovenskemu občestvu, ki se tam zbira k maši vsako nedeljo ob 10. uri. Pred nekaj desetletji ga je v to službo povabil g. Ifko. Še danes zvesto igra med mašo in opravlja službo cerkovnika. Pred kratkim je bil nekaj tednov odsoten zaradi bolezni, kar smo krepko občutili, kako je brez orgel.

Drugi dolgoletni organist v službi slovenski skupnosti v Oberhausnu je Nemec **Peter Weinforth**. Ostaja nam zvest že blizu trideset let. Prisvojil si je in vzljubil naše mašne melodije, da jih zna precej na pamet. Tudi iz zadrege nas je že rešil, ko „na terenu“ nismo imeli nobene pesmarice s seboj.

V Moersu nam še vedno rada igra ga. **Danica Ban**, če ji je le mogoče priti k slovenski maši. Le sem in tja ostanemo brez podpore s kora. Tam je še najlažje, ker je navadno večji del zbora v cerkvi in pevci znajo tudi „na suho“ dobro zadeti in prepevati. Seveda pa prinesejo orgle pri obhajanju skrivnosti vere nekaj slovesnega občutja ter prijetno in potrebno vzvišnost.

To zlasti čutijo skupnosti Slovencev,

(Frankfurt) Spominska fotografija z novomašnikom p. Petrom Lahom

kjer je le sem in tja, ponekod pa ni nikoli navzoč organist, ki bi spremljal petje. Tako je v Güterslohu, v Wettru in večkrat tudi v Krefeldu. Sem prihaja, kadar zmore, naš mladi organist **Rolf Boben**, doma iz Bottropa. Mladenič z veseljem igra orgle in gre rad pomagat in tudi nadomeščat, vendar ga velikokrat zadržujejo študijske in druge obveznosti.

Pred leti smo imeli rednega organista tudi v Castropu in deloma v Wettru. **Igor Lamprecht**, mladenič iz Holzwickede, je bil zvesta duša slovenski skupnosti. Poročil se je, si zgradil hišo in se preselil. Od tedaj naprej mu je bližje skupnost v Eschweilerju blizu Aachna. Kljub temu prihaja vsak mesec igrat iz Mönchengladbacha. Castropčani ga pogrešajo, rojaki v aachenskem okolišu pa se veselijo in so ponosni, da imajo „svojega“ organista.

Slovenska župnija potrebuje te in še mnoge druge sodelavce, ki s svojim delom, velikokrat neopaznim, vendarle krepko pomagajo, da so srečanja pri maši in po njej lepa in prijetna. Vsem tem prav lepa zahvala in vse priznanje za pripravljenost in požrtvovalnost v korist župnijski skupnosti.

Vse svete smo obhajali na običajnih mestih. V Essnu in Oberhausnu smo šli skupno po maši tudi na pokopališče in molili za rajne sorodnike, prijatelje, znanke, tukaj in drugje na tujem umrle rojake. Zvečer in na dan vernih duš so mnogi Slovenci obiskovali grobove svojcev ali znancev in prijateljev.

V tem poročilu naj omenimo še smrt dveh duhovnikov, ki sta bila zelo dobrohotna slovenski skupnosti. V Essnu je umrl nekdanji župnik pri sv. Janezu v Altenessu g. Kurt Mangold, ki je bil velik prijatelj pokojnega slovenskega župnika Ivana Iška. Obenem pa dobitnik in zagovornik Slovencev in slovenske župnije, saj je pod streho te fare dolga leta živel in se pri maši srečevala slovenska krščanska skupnost.

V Aachnu je preminil upokojeni župnik dr. Lambert Drink, ki je pred leti z občudovanja vredno pozornostjo poskrbel, da smo lahko imeli v tem

mestu slovensko šolo in verouk. To je bila v tem koncu Nemčije edina šola slovenskega jezika in slovenske kulture. Bog jima daj večni mir in naj jima povrne za njuna dobra dela do nas z večnimi darovi.

STUTTGART

V začetku oktobra smo se tudi zastopniki slovenske župnije udeležili škofijskega zborovanja. To je bil neke vrste „škofijski Katholikentag“. Več kot 80 cerkvenih skupin je predstavilo svoje dejavnosti in delovanje v verskem in družbenem življenju. Razne razstave in raznolike glasbene prireditve so dopolnjevale duhovno ponudbo tišine, molitve in bogoslužja. Sv. maše ob koncu dneva se je udeležilo več kot 13.000 vernikov. Hvala gospodinjam, ki ste za to srečanje prispevale tudi slovenske dobrote.

Od 6. do 8. oktobra smo bili na seminarju v mestecu Wernau pri Stuttgartu. Dr. Janez Zdešar je predstavil zgodovino krščanstva na Slovenskem, škofijski referent g. Himmel pa pomen župnijskih pastoralnih svetov. Seminar je bil doživetje ne le za odrasle, ampak tudi za otroke, kot je zapisala 10-letna Marička: „...Dan smo sklenili z mašno daritvijo. Vino se je spremenilo v Jezusovo kri... in mi smo prejeli razlomljen kruh, Jezusovo telo... Podobnost med slovensko in nemško Cerkvijo smo prikazali s papirjem in barvami...“

6. in 7. oktobra je Slovensko kulturno-umetniško društvo Triglav iz Stuttgarta za svojo 25-letnico obstoja pripravilo kulturni večer in zabavno prireditev. Organizirali pa so tudi sv. mašo v „Trubarjevi cerkvi“ v Derendingenu, pri kateri je zelo doživeto prepeval nonet Certus iz Maribora. 14. oktobra je Slovensko kulturno-prosvetno društvo Mura iz Bönnigheima praznovalo 15-letnico delovanja in pripravilo lepo prireditev.

V Heilbronnju smo 21. oktobra krstili **Rene-Karla Grošlja**, 9. julija v Schw. Gmündu **Rebeka Sterniša**, 1. julija v Stuttgartu **Deboro Badrov**, 4. junija pa v Böblingenu **Julijo-Patricijo Leskovšek**.

Na praznik vseh svetih smo se

Slovenci treh sosednjih župnij - Ulma, Reutlingena in Stuttgarta - tudi letos v velikem številu zbrali pri Ave Mariji v Deggingenu. Sv. mašo je vodil g. Janez Modic iz Frankfurta. V molitvi smo se povezali z vsemi našimi pokojniki. Še zlasti so nam v spominu vsi, ki so se poslovili od nas v tem letu.

Ne moremo mimo bolečega spomina na tragično prometno nesrečo ob letošnjih binkošti. Takrat je namreč izgubila življenje 22-letna medicinska sestra **Marina Kaučič** iz Plochingena. Delala je v domu ostarelih in se tej službi popolnoma predala. Samo Gospod ve, čemu je tako nenadoma zapustila svoje ljubljene starše in brata, veselo družbo prijateljev in ljudi, ki jim je s svojo dobro voljo prinašala košček sonca...

17. maja smo v Stuttgartu pokopali 59-letnega Antona Zajca, 21. februarja v Esslingenu 81-letno Julijo Markovič, 7. marca je v domovini umrl Janko (Johan) Hamler, januarja pa Edi Kovše.

Smrt je rojstvo za večno življenje. To je edina tolažba za nas, saj verujemo, da nas vse Stvarnik vabi v svoje kraljestvo.

Slovenske maše decembra in januarja:

STUTTGART: Sv. Konrad, Staffenbergstr. 52: 3., 10., 17., 24. (Sv. večer ob 22.00), 25. in 31. dec. ter 1., 7., 14. in 21. jan. ob 16.30.

BÖBLINGEN: Sv. Bonifacij, Kopernikusstr. 1: 3. dec. in 6. jan. (sobota, Sv.

Trije Kralji!) ob 10.00.

SCHW. GMÜND: Sv. Jožef, Jozef-str.: 10. dec. in 14. jan. ob 9.30.

SCHORNDORF: Sv. Martin, Künkelinstr. 34: 17. dec. in 21. jan. ob 8.45.

AALen: Sv. Avguštin, Langertstraße 116: 17. dec. in 21. jan. ob 11.00.

BÖCKINGEN: Sv. Kilian, Ludwigsburger Str. 66: SOBOTA, 9. dec. /**Miklavž**/ in 27. jan. ob 17.00.

OBERSTENFELD: Srce Jezusovo, Gehrstr. 3, 24. dec. 28. jan. ob 9.00. Gehrstr.

ESSLINGEN: Sv. Elizabeta, Hausserhaldenweg 38: 26. nov. in 24. ter 26. dec. (sv. Štefan) **Tombola!** ob 17. uri!

-SOBOTNA ŠOLA: Stuttgart: 2. in 16. dec. ter 13. in 27. jan. ob 15. uri.

Böblingen: 3. dec. in 6. jan. ob 9. uri.

-SREČANJA ZA MLADE: 2. dec. (Miklavž) in 6. jan. (novoletno srečanje) ob 18. uri.

-PRAZNOVANJA: Z godovnjaki in drugimi **slavljenci** se bomo poveselili: v Böblingenu 3. dec. in 6. jan., v Stuttgartu pa 17. dec. in 14. jan. po maši.

-MIKLAŽ bo obiskal in obdaroval otroke v Böblingenu in Stuttgartu v nedeljo, 3. dec., v Heilbronn pa 9. dec.

-ŽUPNIJSKO PRAZNOVANJE 35-LETNICE slovenske župnije v Stuttgartu bo v nedeljo, 10. decembra. Sv. mašo bo vodil g. Ciril Turk, po maši pa bo film, posnet v letih njegovega delovanja v tej župniji in nato nastop mladih z mladinskim orkestrom.

-MOČ POZITIVNEGA MIŠLJENJA - SEMINAR, ki ga bo vodil dr. Rudi Koncilja iz Ljubljane, bo od petka, 19. do nedelje 21. jan. v Eriskirch-Moosu. Prijavite se v Slovenskem domu!

Mohorjeve knjige, Pratike, kolarje in božične vizitke dobite v Slovenskem domu.

SLOVENSKI DOM:

Župnijska pisarna: torek od 9.00 do 12.00, petek od 9.00 do 12.00 in od 16.00 do 19.00

Karitas - Slovenska socialna služba: od ponedeljka do petka: 9.00 - 12.00: gospa Doroteja Oblak, tel.: 23

(Stuttgart) Prišli smo v Wernau, da bi še bolj spoznali slovensko zgodovino.

30 66.

Konzularni dnevi: Sophienstr. 25/ II, Stuttgart: 7., 14. in 21. dec. od 9.00 - 12.30 in od 13.00 - 16.00. Tel.: 0711/ 640 10 31/32 ali München: 089/ 543 98 19.

Kolesarski izlet v Bad Urach

V soboto, 30. septembra, dopoldne je v organizaciji "Kulturnega društva Slovenija - Stuttgart" izpred Slovenskega doma krenila kolesarska skupina proti Bad Urachu.

Prazne mestne ulice so nas pripeljale do spodnje postaje najstarejšega javnega prevoznega sredstva, zobate cestne železnice (tramvaja), voziti je začela v letu 1884. Na tramvajsko prikolico, posebno prirejeno za prevoz koles, smo naložili naše jeklene konjičke.

Slikovito speljana proga med vrtnimi vilami in lep pogled na razgibano okolico ter mestno jedro sta bila hitro za nami. Prispeli smo na končno postajo v Degerloch.

Slaba vremenska napoved nas ni prestrašila, temveč smo zajahali naše konjičke. Med vrtovi in hitro cesto smo krenili proti našemu cilju. Mimo Mercedesove centrale v Möringenu, skozi industrijsko cono Fasanenhofa, pod avtocesto do obronkov Echterdingena. Nadaljevali ob helikopterski

bazi ameriškega dela letališča Stuttgart, navzdol v dolino Aich do Neckartaiflingena, kjer se nam je pridružil Štefan in njegova skupina.

Po kratkem počitku smo nadaljevali kolesarjenje po poljski poti. Na naši desni se je prikazala majhna vasica Altdorf, ki smo jo uro pozneje imeli priložnost še enkrat opazovati. Poti je bilo konec, končala se je na travniku. Posijalo je sonce in kakih sto metrov naprej smo odkrili pot, ki nas je pripeljala na cesto. Približali smo se vasi Altdorf, vendar z druge strani. Od tu naprej je bila naša pot lahka. Jesenski sončni žarki so nas pozdravljali in dobra volja nas je napolnila, da smo veselo vrteli kolesa skozi Metzingen, mimo sočnih slivovih in jabolčnih vrtov in prispeli v mestece na obrobju Alp, v Bad Urach. Ob vstopu so nas pozdravile ruševine starega gradu. Po krajšem okrepčilu pred zdraviliškim hotelom smo se napotili v mestno središče. Ogledali smo si značilne fasade, povezane z lesenimi tramovi. Kava, ki se ji je poznalo, da je narejena v mestu vodnih izvirov, nam je nadomestila izgubljeno tekočino. Godba, ki je prikorakala na glavni trg, nam je z malo fantazije pričarala lepo doživetje, da igrajo zaradi nas.

Na žalost pa se je kazalec na uri prehitro premikal in treba je bilo spet

sesti na kolesa in kreniti proti domu. Kot se je izkazalo pozneje, je bilo treba še pošteno vrteti kolesa.

Do kombija Štefanove skupine smo prišli zelo hitro, tu pa nas je **gospa Fačičeva** presenetila s povabilom na jabolčni zavitek na njen dom. Seveda ni bilo treba nikogar dvakrat prositi, vsi smo bili za to. Gospe so se odpeljale z kombijem, mi pa s kolesi. V začetku smo dobro napredovali, toda cestna tabla, ki je oznanila: "rezervirano za motorni promet", nas je poslala na stranska pota. V prijetnem pogovoru o naših prihodnjih ciljih smo zgrešili pravo smer. Skozi gozd smo se po vodnem kolovozu približali Königenu. Stemnilo se je in večer je postal prijetnejši, moja dinamika je oddajala lepo glasbo. Toda nič zato, ob reki Neckar, skozi Esslingen, smo se približali topli juhi in jabolčnemu zavitku oziroma, kot pravijo domačini: Mettingenu.

Zaskrbljeni obrazi so se raztegnili v nasmeh in pogrnjena mizica pri Fabčičevih nas je pogostila. V sproščenem pogovoru je čas prehitro minil. Zapustili smo prijetno okolje in se napotili proti domu. Na srečo je bila večina skoraj doma, pa tudi sam sem ob prijetnih melodijah dinamice po dvajsetih kilometrih prispel v Bernhausen, kjer me je čakala prijetna prha in postelja.

Peter Kajzer

(Stuttgart) Na škofijskem zborovanju v Rottenburgu, 30. 10. 1995

"Barbara", "Zvon" in "Folklorna" naj bodo še naprej VZOR pametnega sodelovanja.

"Vzemi si čas za prijateljstvo, to je pot v srečo!"

nutek.

Takšno prijetno doživljanje sreče je bilo na sestanku Zveze slovenskih duhovnikov, ki delujejo po Evropi. V prijetnem bratskem ozračju in sodelovanju smo bili od ponedeljka, 16., do petka, 20. oktobra, zbrani slovenski dušni pastirji v Berlinu.

Berlin je mesto, kjer je bil nekdanji zid, ki je ločeval ljudi na Vzhod in Zahod. Hvala Bogu, da je padla zavesa, ki je delila mesto, narod in mnoge narodnosti. Hvala Bogu, da se je porušil in sesul nekdanji takov poveljevanji komunizem, da so se porušila **"nebesa"**, ki so bila privilegij samo za določene izbranice tega brezbožnega sistema. S padcem berlinskega zidu se je začelo novo obdobje svobode in demokracije, kakor tudi večje odgovornosti za sočloveka, posebej tistega, ki trpi zaradi posledic enoumja, brezboštva, krivic, nasilja nad človekovo intimo, vero, moralnimi vrednotami, nasilja nad narodno zavestjo in pripadnostjo kulturi.

Srečanje je bilo zelo delavno, saj je bilo zaznamovano z mislijo na papežev obisk, ki je izrednega pomena za naš narod doma in po svetu. Ta obisk ima namen **potrditi v veri** ves slovenski narod. Zavedati se moramo, da

(nadaljevanje na strani 34)

švedska

Dajte mi zlatih strun, mili zvonovi, da bo odmevalo s tisoč glasovi

Sreča, srečati se, srečanje? So to samo abstraktni, namišljeni pojmi, v katerih živi in po katerih hrepeni toliko ljudi? Ali ti pojmi zares obstajajo in niso samo pojmi, ampak so tudi njihovo uresničenje.

Sreča pomeni najprej trajno stanje velikega duševnega ugodja ali pa je sreča nekaj, kar povzroča veliko duševno ugodje. Je tudi stanje duševnega in telesnega ugodja ob izpolnitvi želja, ciljev... (tako Slovar slovenskega knjižnega jezika; DZS 1994).

Verjetno pa je najgloblji pomen pojma sreča v tem, da se je nekdo srečal z Bogom, ki je Sreča v polnem pomenu besede in to duševno-telesno harmonijo širi na vse, s katerimi se srečuje, tudi na naravo, v kateri mnogi najdejo svoj mir, srečo, svoj blažen tre-

nizozemska

Društvo sv. Barbare Brunsum - Heerlerheide je sporočilo, da letos martinovanja ne bo. Stroški so tako veliki, da so se morali temu odpovedati.

Odprava martinovanja se nam ne zdi tragična. Glavno ostane. Društvo sv. Barbare je pomemben dejavnik v naši skupnosti, je neke vrste "kaplan", ki zanesljivo pripravlja vse potrebno za reden potek našega skupnega poslanstva skozi vse cerkveno leto.

Naša skupna odgovornost bo, da bo društvo sv. Barbare za svoje delovanje imelo potrebna denarna sredstva. Pikniku v juniju bomo odslej posvetili še večjo pozornost.

kaj, ko bi se malo vadili v slovenščini

• DOPOLNI STAVKE GLEDE NA VPRAŠALNICE:

..... sedi na soncu. Kdo? - Ta-
deja o počitnicah. Kaj de-
la? - Vsi ljudje o sreči. Kaj
delajo? - Gašper je videl
Koga ali kaj? - se je zgodi-
la nesreča. Komu? - niso
opazili. Koga ali česa? -
se ne želim pogovarjati s teboj.
O čem? - Marjanček se igra z/s
..... S kom? - se odpravi-
mo po nakupih. Kdaj? - Z vsemi
ljudmi se pogovarja. Ka-
ko?

• PODČRTANE STAVČNE ČLENE PRETVORI V ODVISNIKE:

Zgled: Sadja na stojnici ne
smeš otipavati. Sadja, ki je na
stojnici, ne smeš otipavati. In-
grid rada gleda sončni zahod.
Zaradi dežja nismo šli na izlet.
Brez besed sta si segla v roke.
Irma je ob slovesu močno zaihtela.
Lenuh sam sebi čas krade.

Pozanimal sem se za ceno vstopnic. Na kraju nesreče se je zbrala gruča ljudi. Sinova trditve je bila resnična.

• VPRAŠAJ SE PO PREDMETNIH ODVISNIKI:

Zgled: *Ne vem, ali imam prav. Česa ne vem?* Povej mi, kaj meniš o sošolcu Borutu. Kar lahko danes storiš, ne odlašaj na jutri. Otroci so nestrpno čakali, da jih bodo obdarovali. Vesel sem, da si prišel. Kogar se bojiš, tega ne ljubiš. Ni nam povedala, kako ji je ime. Smučarji na Pohorju so vedeli, da so plazovi nevarni. Sam je moral pojesti, kar si je bil skuhal. Kranjskogorski smučarji se niso zavedali, da so plazovi nevarni.

• KRAJEVNE ODVISNIKE PRETVORI V PRISLOVNA DOLOČILA KRAJA:

Zgled: *Kjer je klanec, se voz ustavi. Pod klancem se voz ustavi.*

Pogled mu je obstal, kjer se je končala vas. V soboto bomo obiskali kraj, kjer se je rodil Oton Župančič. Dečki so se skrivali, kjer so bila stara skladišča. Kjer se izliva Lahinja v Kolpo, ribe dobro prijemajo. Kjer odlagajo smeti, se najde marsikaj. Kjer so na oknih lepe rože, so doma pridna dekleta.

• POVEŽI ENOSTAVČNE POVEDI V VEZALNO PRIREDJE:

Knjigo je prebrala. Vrnila jo je v knjižnico. - Učenci pozorno poslušajo učitelja. Pišejo v zvezke. - Vrnil sem se k oknu. Zastrmel sem se v gosenico. - Majda je zmečkala popackano risbo. Vrgla jo je v koš. - Zнала je obljubiti. Zнала je odreči. - Pojdi v sobo. Postelji posteljo. - Metka se je ustavila. Pobralla je denarnico. - Vstani! Pokaži, kje leži Slovenija.

• POSTAVI GLAGOLE V PRETEKLIK, NATO ŠE V PRIHODNJIK:

Kadar žanjejo ajdo in je vreme lepo in sončno, se razlivajo po polju najlepše barve, kar jih premore jesenska narava. Res je, da so polja nekam otožna, ker že vsa poletna rast zamira, toda vsa ta zamišljena otožnost, ki zastira polja, je tako lepa, da človekovo srce nehote prisluhne čudnim, daljnim mišlim.

• IZBERI PRAVILNO NAKLONSKO OBLIKO:

Zgled: *Ne strizi/striži z ušesi. Ne strizi z ušesi.* Boste kmalu najdlji/našli mojo kartoteko? Tudi vi grete/greste z nami. Danes speci/speči purana, saj imasta/ima-ta dedek in babica obletnico poroke. Neroda, ujami/ujemi že enkrat žogo! Jure se je hitro

dragotin kette deček in cvet

CVET

Ti me ne trgaj,
s sabo ne jemlji,
pusti me, deček,
v materi zemlji!
Šopek dehteči
kmalu ovene,
a korenina
več ne požene.

DEČEK

Rahlo te hočem,
cvetek, izruti,
v gredi vsaditi,

drobno posuti.

CVET

Rodni zemljici
me ne izpulji!
K meni letijo
krasni metulji,
drobne čebele,
kadar se zlato
sonce pripelje.
Kaj bi dejali
sestre in bratci?

Pusti me, pusti
v zelenem gradci!

znašel/znašel med novimi prijatelji. Odpadke mečite/mečite v koš. Le vzami/vzemi s seboj vetrovko, ker bo/bilo popoldne hladneje.

REŠITVE:

• **DOPOLNJENI STAVKI:** Ribič sedi na soncu. Tadeja sanja o počitnicah. Vsi ljudje sanjajo o sreči. Gašper je videl svetega Miklavža. Sosedu se je zgodila nesreča. Policista niso opazili. O otrocih se ne želimo pogovarjati s teboj. Marjanček se igra s sestrico. Vsako soboto se odpravimo po nakupih. Z vsemi ljudmi se prijazno pogovarja.

• **ODVISNIKI:** Ingrid rada gleda, kako zahaja sonce. Ker je deževalo, nismo šli na izlet. Ne da bi spregovorila besedo, sta si segla v roke. Ko se je Irma poslavljala, je močno zaihtela. Kdor lenari, sam sebi čas krade. Pozanimal sem se, koliko stanejo vstopnice. Kjer se je zgodila nesreča, se je zbrala gruča ljudi. Kar je trdil sin, je bilo res.

• **PREDMETNI ODVISNIKI:** Česa ne odlašaj na jutri? Kaj so otroci nestrpno čakali? Česa sem vesel? Koga ne ljubiš? Česa nam ni povedala? Kaj so smučarji na Pohorju vedeli? Kaj je moral sam pojesti? Česa se kranjskogorski smučarji niso zavedali?

• **PRISLOVNA DOLOČILA KRAJA:** Pogled mu je obstal na koncu vasi. V soboto bomo obiskali rojstni kraj Otona Župančiča. Dečki so se skrivali v starih skladiščih. Ob izlivu Lahinje v Kolpo ribe dobro prijemajo. Na smetišču se najde marsikaj. V hišah z lepimi rožami na oknih so doma pridna dekleta.

• **VEZALNO PRIREDJE:** Knjigo je prebrala in jo vrnila v knjižnico. Učenci pozorno poslušajo učitelja in pišejo v zvezke. Vrnil sem se k oknu in se zastrmel v gosenico. Majda je zmečkala popackano risbo ter jo vrgla v koš. Zнала je obljubiti in odreči. Pojdi v sobo ter postelji posteljo. Metka se je ustavilain pobrala denarnico. Vstani in pokaži, kje leži Slovenija.

• **PRETEKLIK:** Kadar so želi ajdo in je bilo vreme lepo in sončno, so se razlivala po polju najlepše barve, kar jih je premogla jesenska narava. Res je, da so bila polja nekam otožna, ker je že vsa poletna rast zamirala, toda vsa ta zamišljena otožnost, ki je zastirala polja, je bila tako lepa, da je človekovo srce nehote prisluhnilo čudnim, daljnim mislim.

• **PRIHODNJIK:** Ko bodo želi ajdo in bo vreme lepo in sončno, se bodo razlivala po polju najlepše barve, kar jih bo premogla jesenska narava. Res je, da bodo polja nekam otožna, ker bo že vsa poletna rast zamirala, toda vsa ta zamišljena otožnost, ki bo zastirala polja, bo tako lepa, da bo človekovo srce nehote prisluhnilo čudnim, daljnim mislim.

• **PRAVILNE NAKLONSKE OBLIKE:** Boste kmalu našli mojo kartoteko? Tudi vi greste z nami. Danes speci purana, saj imata dedek in babica obletnico poroke. Neroda, ujemi že enkrat žogo! Jure se je hitro znašel med novimi prijatelji. Odpadke mečite v koš. Le vzemi s seboj vetrovko, ker bo popoldne hladneje.

izražajmo se lepo

HČI - Kdor tega ne zna od doma, se je lahko v šoli naučil, kako se sklanja ta beseda: hči, hčere, hčeri, hčer, pri hčeri, s hčerjo. **Velikokrat žal slišimo govoriti "to je moja hčer" in "videl sem njegovo hči".**

HČERKA je pomanjševalnica od hči in zato primerna za mlajše osebe - ne za odrasle hčere - za najmlajše pa imamo še ljubkovalno besedo hčerkica. Ko je moja hčerka Veronika prišla iz vrtca, je povedala, da je Janezova hči Majda včeraj v porodnišnici rodila ljubko hčerkico Lijo.

HRANITI - glagol rabimo v dveh pomenih:

1. imeti spravljeno, naloženo ipd., tudi vsebovati: Živež hranimo v kleti, jestvine pa v hladilniku. To suknjo hranim zanj. Zemlja hrani velika rudna bogastva.

2. dajati komu hrano: Ptičica hrani mladiče. Bolnika že dolgo umetno hranijo. Največ se hranim s kruhom.

Početju pravimo hranitev in pridevnik k temu se glasi hranitven, oboje lahko rabimo v obeh pomenih: Hranitev vnetljivih snovi je strogo nadzorovana. Za hranitev ne potrebujemo veliko maščob. Ima nezdrave hranitvene navade.

Ker te oblike niso posebno znane, mnogi uporabljajo daljše oblike prehranjevati se, prehranitven in celo okorni prehramben.

Pripravil Milan Kobal

gre za **božji obisk**, ki po papežu pri-
naša izredni blagoslov nad vse, ki so
ta veliki dar iz nebes pripravljeni veli-
kodušno sprejeti. In ker gre za obisk
pomembnega gosta, se moramo nanj
pripravljati z izredno skrbjo. Na ta
obisk moramo povabiti ne samo vse
verne, ampak vse ljudi, ki so dobre
volje, ki so odprti za Resnico. Saj je
dolžnost vseh vernih, da delajo vedno
in povsod za lepo sožitje najprej v
svojih družinah in župnijskih obče-
stvih, pa tudi med narodom, ki živi do-
ma in po svetu. Obisk sv. očeta ima
namen, da v nas **utrdi in potrdi za-
vest pripadnosti Kristusovi vesoljni
Cerkvi, kakor tudi narodu** s svojo
bogato zgodovino, staro vsaj tisoč
dvesto petdeset let. S temi izrednimi
darovi in bogastvom kot narod že od
vsega začetka **spadamo v Evropo**.
To je tisto Evropo, ki je bila nekdanj
središče krščanstva in gibalno gospo-
darskega, predvsem pa kulturnega
napredka. Ta Evropa je bila **zaznamo-
vana s križem, s knjigo in s plugom**,
kar ji je pripomoglo, da so se posa-
mezni narodi osamosvojili ter ustalili
in s tem postali kulturna ter verska
središča za vse tiste, ki jim ni bila da-
na samostojnost. Evropa, v kateri je
živel slovenski narod, je sprejemala in
izobrazila mnoge naše prednike, ki so

s svojo navzočnostjo v raznih drža-
vni in kulturnih ustanovah služili tuj-
cem in hkrati opravljali največje am-
basadorsko delo v prid domovine Slo-
venije. Ta Evropa danes žal ne more
kaj velikega in pomembnega prinašati
samostojni državi Sloveniji, ki je v
mnogih pogledih enakovredna part-
nerica. Prepričan sem, da **ima Slove-
nija zaenkrat še kaj lepega in korist-
nega ponuditi Evropi**, obrnjeno pa je
tega zelo malo. Samostojnost in avto-
nomijo na vseh področjih pa si bomo
moral sami izbojevati po demokrati-
čni poti, ne pa s silo in goljufijo.

Če se je leta 1991 **zgodil narod**, ki
se je izrekel za samostojnost in dr-
žavnost, potem **se mora maja 1996
zgoditi Cerkev**. Ta Cerkev pa ne sme
biti t.i. Potemkinova vas, ampak mora
z vso svojo močjo izžarevati moč
evangelija. Vse to zahteva sodelova-
nje vseh, ki so bili krščeni, posebej ti-
stih, ki so se zaradi različnih razlogov
od Kristusove in naše slovenske
Cerkve oddaljili. Od kmetov do izo-
bražencev, od kulturnikov do politi-
kov, od božjega ljudstva do predstoj-
nikov Kristusove Cerkve, vse nas mo-
ra zajeti duh medsebojnega sodelo-
vanja, duh medsebojne sprave in du-
hovne prenovalnosti, da bomo mogli vred-
no dočakati obisk Božjega namestni-
ka na zemlji.

Naj bo akcija **rožni venec za vsa-**

**kega prebivalca Slovenije in za vse
Slovence po svetu** v času priprave
na papežev obisk rodovitna in tako
močna, da bomo tudi mi dodali delež
k novi evangelizaciji Evrope in sveta.

**Zato: Ko bi jaz zvonček bil, kaj bi
pozvanjal,
spev bi se moj glasil, vsem bi oz-
nanjal;**

Sveti oče pride v Slovenijo, ljubi in
dobri Bog nas bo obiskal po svojem
vidnem poglavarju tukaj na zemlji.
Slovenci doma in po svetu, združimo
se v tem pričakovanju in teh nekaj
mesecev skupne priprave darujmo
vse duhovne moči za ta enkratni
obisk.

Dragi duhovni sobratje, dragi brat-
je in sestre v Kristusu, skupaj z našimi
škofi naredimo vse, kar je v naših
močeh, da bo božji blagoslov ob pa-
peževem obisku čim večji. Ne reci-
mo, da vse to nima smisla, ne reci-
mo, da nam to nič ne pomeni in da
ne bo nobene koristi. Prepričan sem,
da bo Gospod, ki vidi vašo dobro vo-
ljo in vašo pripravljenost, obilno obsi-
pal s svojimi milostmi vse vas in vaše
župnije, kakor tudi naš slovenski na-
rod doma in po svetu.

**Zato: Dajte mi zlatih strun, mili
zvonovi,**

da bo odmevalo s tisoč glasovi:

Gremo na ta srečanja s sv. očetom:
mladi z vseh koncev Slovenije
in sveta v Postojno, vsi drugi pa v
Ljubljano in Maribor. In naj ne bo de-
žele na svetu, kjer so Slovenci, od
koder ne bi bilo vsaj nekaj zastopni-
kov. Kakor so znali reči naši stari:
"Vse, kar leze ino gre", naj se zbere
ob sv. očetu.

**Zato: Dajte mi zlati spev, logi ze-
leni,**

**da ga poklonim Nji, vedno češ-
čeni. Ave Marija!**

**Mati dobro'tljiva, čuj me ljubeče.
Tebi iz dna srca, kličem ljubeče:**

Izprosi nam še to milost, Mati Mari-
ja, da bomo doživeli prištetje škofa
Slomška k blaženim, še več, da bodo
čast oltarja dosegli tudi škof Baraga
in škof Gnidovec ter pater Vošnjak in
vsi mučenci našega naroda na čelu z
Lojzetom Grozdetom.

Tedaj bodo naša srca še bolj ra-
dostno Tebi prepevala doma in v tuji-

Srečanje z dr. Francem Felcem, prvim župnikom slovenske župnije v Stuttgartu

(Švedska) - Straube Folke je bil imenovan za slovenskega častnega konzula v mestu Helsingborg.

ni: Ave Marija, da bo povsod odmevalo s tisoč glasovi: Ave Marija!

vse bralke in bralce NL lepo pozdravlja

vaš Zvone Podvinski,
zvonček izpod zvezde Severnice

slovenske skupnosti po svetu

Argentina

Dr. Vojko Arko je v Barilochah praznoval svoj 75. rojstni dan. Navdušen planinec in publicist je bil eden od znane skupine slovenskih gornikov, ki so prenesli ljubezen do gora od doma. Bariloche ležijo pod Andi, in kako ne bi ljubitelje planin potegnilo v skale. Dr. Arko je o teh doživetjih izdal že več knjig, ki so izšle pri Slovenski kulturni akciji v Buenos Airesu. Za svoj jubilej je prevedel knjigo „Ljubezen po pismih“ v španščino in v njej prikazal delovanje Slovenskega planinskega društva v Barilochah tudi argentinski

javnosti. Knjigo je založilo imenovano društvo letos poleti.

22. oktobra je obhajala slovenska skupnost v glavnem mestu Argentine na Slovenski pristavi v Castelarju 40. slovenski dan. Za to obletnico je bil seveda še posebej lepo pripravljen in zaznamovan z domoljubjem, ki ga gojijo tamkajšnji Slovenci vsa dolga leta izgnanstva z nezmanjšano močjo in zagnanostjo. Ob tej priložnosti so povabili tudi posebne goste. Kot višek 14-dnevne turnee med slovenskimi skupnostmi od Bariloch do Buenos Airesa (tam so nastopili za argentinsko publiko tudi v slavnem Teatro Colón) jim je podaril svojo pesem Logaški oktet.

Obletnice med argentinskimi Slovenci govorijo o načrtnem in vztrajnem delovanju in povezovanju rojakov. Našel bom le tiste, ki so jih obhajali pred kratkim: 29-letnica Zveze slovenskih mater in žena, 34-letnica Slomškovega doma v Ramos Mejiji, 50-letnica podobe Marije Pomagaj - begunke, naslikal jo je akad. slikar Friderik Jerina in 30. obletnica umestitve te podobe v Slomškovem domu.

Mladinski dan so praznovali v Slovenski vasi že štirinštridesetič,

nekaj manj časa obhajajo ta shod tudi na Pristavi in v Mendoza. V Ramos Mejiji pa so imeli otroški športni dan.

Avstralija

Konec septembra je bil v dvorani slovenskega središča Sv. Rafaela v Sydneyju 21. mladinski koncert. Na tej prireditvi nastopajo pevske in folklorne skupine iz slovenskih verskih središč v Avstraliji. Mladi in otroci pokažejo tudi v samostojnih točkah pridobljeno znanje igranja inštrumentov, petja in plesa. Posebej je priljubljeno poustvarjanje znanih narodnih pesmi in slovenskih popevkarskih uspešnic.

V novembru pričakujejo visok obisk iz Slovenije. Obiskal jih bo škof Alojz Uran, ki bo za razne skupnosti vodil več duhovnih srečanj in duhovnih obnov. Otroci pa se že pripravljajo na prejem zakramenta sv. birmе. Izbranim botrom so napisali zelo zanimiva pisma, ki so jih na glas prebrali na posebnem srečanju.

Z raznimi prireditvami nabirajo denar za izid pesniške zbirke rojaka Ivana Burnika. Izkupiček od te knjige pa je namenjen študentom iz Južne Avstralije, ki bodo šli v domovino na študij slovenščine.

Kar ves mesec (od 10. nov. do 10. dec.) bo na turneji po avstralskih mestih znani domači ansambel "Štajerskih 7". Fantje bodo zaigrali na vseh koncih te velike dežele, da jih bo slišalo čim več rojakov.

Pri sv. Rafaelu se že 6 leto zbira molitvena skupina, ki prihaja moliti rožni venec. Molivci so čedalje bolj navdušeni, saj zatrjujejo, da jih molitev notranje bogati in jim odpira oči za karitativno delo.

oglasi

• **DRAGI ROJAKI, POTUJETE V ITALIJO?** Na pragu domovine, v središču stare Gorice, ob lepem drevoredu Corso Italia, Vas pričakujemo v PALACE HOTELU***, najboljšem in največjem hotelu v mestu. Najmodernejši komfort (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija). Rojaki imajo 15 % popusta. – PH-PALACE HOTEL***, Corso Italia 63, I-34170 Gorizia, tel. 04 81 / 821 66, telex 461154 PAL GO I, fax 0481 / 31 658.

• **V večnem mestu Rimu** pa Vam je na voljo HOTEL EMONA***, prav tako z vsem komfortom (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija), sprejelo pa Vas bo slovensko osebje. Rojaki imajo 15 % popusta. – HOTEL EMONA***, Via Statilia 23, 00185 ROMA, telefon 06 / 7027827 / 70227911, fax 06 / 7028787. – Pričakujemo Vas! – Lastnik obeh hotelov: Vinko Levstik.

• Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se Vam toplo priporočamo. – Obrnite se na naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden bei Düsseldorf. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovenščini ali nemščini.

• RAČUNALNIKI: Sinclair 48 K DM 245,-. Vse vrste Commodore, Schneider, Atari RADIOAPARATI, AVTORADIO Hi-Fi. Razni stroji in orodje. Eksportni popust. – Jode Discount Markt, Schwanthaler str.1, 80336 München 2, BRD.

• PREVODI – Sodno zapriseženi preva-

jalec za nemščino mag. Slavko Kessler vam uradno prevede vse vrste listin in strokovnih besedil. Telefon 80538 München, Liebigstr.10, tel.: 089 / 22 19 41, fax 089 / 29 16 16 27.

• V Frankfurtu, nedaleč od velesejma, Vas v restavraciji hotela FRANKENHOF, Lorbacherstr. 3, tel. in faks 069 738 00 18, postrežejo z izvrstnimi jedmi (tudi slovenskimi). Z nizkimi cenami in kvaliteto se priporočata Silvija in Tine Bibič.

• **SATELITSKE ANTENE V SLOVENIJI** Za vašo hišo v Sloveniji vam ponujamo kompletni evropski satelitski program. Strokovna izvedba - izvajamo tudi vse skupinske sisteme. Cena antene od 27.800 SIT navzgor. Zglasite se lahko na B-SAT, d.o.o., Telekomunikacije, Plorjanska 1, 68290 Sevnica, Slovenija, tel.: 0608 82 792 ali na Satelliten Antennen Im - Export - Bertole I. Röntgen Str. 25, 35463 Fernwald Deutschland, *tel.: 06404 2643.

• Prodajam 2-stanovanjsko hišo v centru Preboda, s pripadajočim zemljiščem 3m2. Stanovanjski objekt je dvonadstropen (P+2) s tlorisno površino 49,09 m2, skupna površina je 122,70 m2. Tel.: 063-701-809 (Ločica 50a, Polzela, Slo).

• Parcelo 1.100 m² s lokacijsko dokumentacijo, gradbenim načrtom, plačanim vodovodnim prispevkom in postavljenim (9 x 8 m) lesenim objektom prodajam. Objekt ima 2 sobi, kuhinjo in WC. Primerno tudi za pisarno ali skladišče. Cena po dogovoru. Okolica Ljubljane jug. Ponudbe pod: Leopold Gabersček, Sedanstr. 30 D-68623 Lampertheim ali telefon 0049 6206 56882.

• V Celju, blizu centra prodajam večjo družinsko hišo (280 m² uporabne površine). Primerna je tudi za razne poslovne dejavnosti. V hiši je CK, telefon. Informacije po telefonu 063 27 515.

• Sem 34 let star slovenski fant, rojen in zaposlen v Nemčiji in želim spoznati pošteno Slovenko za skupno življenje. Ponudbe pošljite na uredništvo Naše luči. Šifra: Slovenski fant

• Prodajam poslovno-stanovanjski objekt v Mariboru. Stanovanjske površine je 120 m2, delavnica in skladišče merita 450 m2 na ograjenem zemljišču 2.700 m2 ter asfaltirano dvorišče 500 m2. Informacije v Mariboru, Danijel Kranjc, Trčova 271, tel. 062 513 208 ali v Augsburgu 0821 664 298.

• V Zatonu pri Šibeniku ugodno prodajam hišo v velikosti 210 m2 (tri etaže). Hiša je opremljena in v neposredni bližini morja. Cena 100.000 mark. Naslov: Danijel Kranjc, Maribor - Trčova 271, tel. 062 513 208 ali v Augsburgu 0821 664 298.

• Dr. Ludovik Strauch, lektor za slovenski jezik, Vam prevede vse vrste listin, strokovne tekste in knjige - iz slovenščine v nemščino in obratno. Tel.: 07621 - 476 - 90, Säckinger Str. 2, D - 79540 Lörrach.

**Če potujete v München,
Vas pričakuje
HOTEL ERBPRINZ
Sonnenstr. 2, 80331 München 2
tel. 089 / 59 45 21
Družina Zupan**

preberite!

MALE OGLASE sprejema uredništvo "Naše luči", Poljanska cesta 2, 61000 Ljubljana, do 5. v mesecu pred naslednjo številko. Oglasi smejo obsegati največ 100 besed. Za vsebino oglasov uredništvo ne odgovarja. Uredništvo posreduje le naslov oglaševalca, na druga vprašanja glede malih oglasov ne odgovarja. Kdor hoče zvedeti za naslov oglaševalca, naj pošlje v pismu, v denarju ali v mednarodnih poštah kuponih pristojbino za dvojno pismo za tujino.

vsaj majčkeno se nasmejčkajte!

- Kako gre tvojemu možu v Angliji?

- Tam uživa.

- In ti?

- Jaz uživam tu.

★

Peterček kupuje zadnje čase v lekarni vsak dan tablete za hujšanje.

- To pa je gotovo za tvojo mamic? ga vpraša lekarnar.

- Kje pa, za moje zajce je. Če se preveč zredijo, jih ata zakolje.

★

KAKO si Gorenjec napravi paradižnikovo juho?

Vročo vodo zlije na rdeč krožnik.

★

- Neverjetno hitro si napredoval v službi!

- Vedno sem vedel več kot moj oddelkovodja.

- Kaj pa?

- Da je generalni moj stric...

★

- V pratiki piše, da so zdaj pasji dnevi.

- A zato hodim po vseh štirih!

★

- Žena, snemi uro z roke, predno greš v vodo. Saj se lahko primeri, da utoneš!

★

Sem ločenec. Iščem marljivo, pošteno in vztrajno žensko, ki bi dokončala moški pullover.

★

- Kako je kaj uspela tvoja česnova dieta?

- Zgubila sem tri kilograme in vse prijatelje.

★

Mož ženi:

- Kaj neki se tako dolgo oblačiš za ta koncert! Mene poglej, vato dam v ušesa in lahko grem!

★

Mama obišče svojo hčerko, ki se je pred kratkih poročila.

- Alenka, zakaj pa delaš žličnike različnih velikosti?

- Veš, mama, mož ima rad izbiro pri jedi.

★

Škot je kupoval vrstico za psa.

- Kakšno? je vprašal prodajalec.

- Tako, da jo bo tudi žena lahko nosila okoli pasu.

★

- Moja žena kar naprej vrti ploščo "Blagor mu, ki se spočije". Kaj misliš, gotovo mi želi smrt?

- Kje pa, le s kavča bi te rada spravila!

★

- Si pa res neumen, ali misliš, da bi me žena pustila na sprehod z denarjem v žepu!

- Pes, ki ste mi ga prodali, sploh ni šolan!

- Šola ni vse. Glavno je, da gospodarja uboga!

★

- Veš kaj, žena, še enkrat mi reci kozel, pa...

- Eh, kaj pa je to takega! Saj sama sebi tudi rečem, da sem koza, ker sem vzela takega kozla za moža!

★

Ko je šef restavracije opazil, da gost briše jedilni pribor v prt, ga je opomnil:

- Prosim, opustite to nepotrebno delo. Prvič je pribor čist in drugič, pogledjte, kako ste že umazali prt!

★

- Kaj je gost napisal v pritožno knjigo?

- Nič, samo svoj zrezek je prilepil vanjo.

- Položaj mora biti zelo resen, če so vpoklicali že veterane!

SLOVENSKE KATOLIŠKE ŽUPNIJE PO EVROPI**ANGLIJA****LONDON SW9 OLS, 62, Offley Road**, tel. + faks 0171 - 735 - 6655, *Stanislav Cikanek***AVSTRIJA****A-1050 WIEN, Einsiedlergasse 9-11**, tel. 1-544 2575, *Anton Štekl***A-8020 GRAZ, Mariahilferplatz 3**, tel. 0316 - 91 31 69 - 37, *p.mag. Janez Žnidar***A-4053 HAID b. Anselden, Kirchenstraße 1**, tel. 07229 - 88 3 56 - 3 (ob petkih popoldne in ob sobotah), *Ludvik Počivavšek***A-6800 FELDKIRCH / Vorarlberg, Herrengasse 6**, tel. 05522 - 73100 34850, *Janez Žagar***A-9800 SPITTAL / Drau, Fridtjof-Nansen-Str. 3****BELGIJA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, tel. 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***B-6200 CHÂTELINEAU, 10, rue de la Revolution**, tel. 071 - 39 73 11, *Kazimir Gaberc***FRANCIJA****F-92320 CHATILLON, 3, Impasse Hoche**, tel. 1-42 - 53 64 43, faks 1-42 53 56 70, *prelat Nace Čretnik, Silvo Česnik, Martin Retelj***F-57710 AUMETZ, 9, rue Saint Gorgon**, tel. 82 91 85 06, *Anton Dejak***F-57800 MERLEBACH, 14, rue du 5 Decembre**, tel. 87 81 47 82, *Jože Kamin***F-06300 NICE, 17, rue de Sospel**, tel. 93 56 66 01, *Franjo Pavalec***HRVAŠKA****41090 ZAGREB, Vrapčanska 114, Andrej Urbančl, CM**, tel. 041 - 156 573**ITALIJA****SLOVENIK, I-00178 ROMA, Via Appia Nuova 884**, tel. 06 - 718 47 44, faks 06 - 718 72 82, *msgr. dr. Maksimilijan Jezernik***MILANO: msgr. dr. Oskar Simčič, Corte S. Ilario 7, 34100 Gorizia**, tel. 0 418 - 32 123**NEMČIJA****D-10829 BERLIN, Kolonnenstr. 38**, tel. 030 - 784 50 66, fax 030 - 788 33 39, *Izidor Pečovnik*, tel. 030 - 788 19 24**D-46149 OBERHAUSEN, Oskarstr. 29**, tel. 0208 - 64 09 76, *Janez Pucelj*, tel. + faks 0208 - 644 277, *Stanislav Čeplak*, diakon**D-50674 KÖLN, Moltkestr. 119 - 121**, tel. in faks 02 21 - 52 37 77, *Martin Mlakar***D-60596 FRANKFURT, Holbeinstr. 70**, tel. 069 - 63 65 48, *Janez Modic***D-68159 MANNHEIM, A 4, 2**, tel. 06 21 - 28 5 00, *Bogdan Saksida***D-85055 INGOLSTADT, Feldkirchner Str. 81**, tel. 08 41 - 59 0 76, *Stanislav Gajšek*, tel. + faks 0841 - 92 06 95**D-70184 STUTTGART, Stafflenbergstr. 64**, tel. 07 11 - 23 28 91, *Janez Šket*, tel. + faks 07 11 - 2 36 13 31**D-72764 REUTLINGEN, Krämerstr. 17**, tel. 07 121 - 45 2 58, faks 07121-47227 *Janez Demšar*, Urbanstraße 21, D-72764 Reutlingen, tel. 07 121 - 44 7 89**D-86199 AUGSBURG, Klausenberg 7c**, tel. 08 21 - 97 9 13, *Joško Bucik***D-89073 ULM, Olgastraße 137**, tel. 07 31 - 27 2 76, *Joško Bucik*, voditelj *dr. Marko Dvorak***D-80538 MÜNCHEN, Liebigstr. 10**, tel. 089 - 22 19 41, faks 089 - 29 16 16 27, *Marjan Bečan***NIZOZEMSKA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***ŠVEDSKA****S-411 38 GÖTEBORG, Parkgatan 14**, tel. + faks +46 (0)31 711 54 21, *Zvone Podvinski***ŠVICA****CH-8052 ZÜRICH, Schaffhauser Str. 466**, Postfach 771, tel. 01 - 301 31 32, faks 01 - 303 07 88, *p. Robert Podgoršek*, Seebacherstr. 15, Postfach 521, CH-8052 Zürich, tel. 01 - 301 44 15**CH-4500 SOLOTHURN, Kapuzinerstr. 18**, tel. 065 - 22 71 33, *p. Damijan Frlan***KATOLIŠKO SREDIŠČE SLOVENCEV PO SVETU, 61001 Ljubljana, Poljanska 2**tel. + faks 061 - 13 32 075, voditelj: *Janez Rihar*, 61120 Ljubljana, Nove Fužine 23, tel. 061 - 454 246, faks 061 - 446 135